

Fides

69. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 2/2006 Katolskt stiftsblad

**Jäsenmaksu:
mahdollisuus
tehdä jotakin
oman kirkon
hyväksi**

s. 12

**Kirkon ja
valtion
erosta
Ranskassa
100 vuotta**

s. 10

**Pyhän
Henrikin
ekumeenista
juhlintaa
Roomassa**

s. 14

Paavi Benedictus XVI sai vastaanottaa piispa Józsefalta lahjaksi vihdoin viime vuonna suomeksi ilmestyneen Katolisen kirkon katekismuksen.

Eurooppalaista politiikkaa

Euroopan parlamentti hyväksyi tammikuussa päätöslauselman, jonka mukaan samaa sukupuolta olevien parisuhteiden tulisi saada täysin samat oikeudet kuin perinteisten perheiden kaikissa EU:n jäsenmaissa. Päätöstä pidettiin ainakin osittain vastaiskuna joitakin tuoreita jäsenmaita kohtaan, joiden lainsäädäntö on tältä osin perinteisen kris-

tillinen. Siihen puuttui tammikuuisessa poliittisessa katsauspuheessaan Italian piispainkokouksen puheenjohtaja, kardinaali Camillo Ruini.

Kardinaalin mukaan kirkkoa ei voi vaientaa, vaan se tuo myös jatkossa julki näkemyksensä tärkeissä moraalikysymyksissä. Ruinin mukaan tarkoitus ei ole, että kirkon hierarkia ottaisi kantaa jonkun tietyn poliittisen ryhmän puolesta (Italiassa on pian tulossa parlamenttivaalit), vaan yksinkertaisesti siitä, että kirkon velvollisuus on puhua kansakunnan edun sitä vaatiessa.

Viime aikoina nousseet poliittiset trendit ovat "vakavasti kyseenalaistaneet avioliitolle perustuvan perheen arvoa ja tarkoitusta sekä kaikelle ihmiselämälle sen alusta luonnolliseen kuolemaan saakka kuuluvaa kunnioitusta". Tämä moraalinen suuntaus on huolestuttava, ja kirkon on yhä avoimemmin ja julkisemmin pyrittävä vaikuttamaan siihen.

Euroopan parlamentin päätöstä kardinaali Ruini kuvasi "täydelliseksi virheeksi, jolla on vakavia negatiivisia seurauksia". Se ennen muuta tekee tyhjäksi subsidiaarisuusperiaatteen, josta koko unioni on kuuluisa.

Kardinaali Ruinin puhe ei ole kuin yksi esimerkki kirkon paimenten alati kasvavasta huolesta yhteiskunnan sekularisoitumisesta ja siitä juontuvasta uskontovastaisuudesta. Ehkäpä yksi keino tämän trendin vastustamiseksi olisikin löydettävissä pyhän isän ensimmäisestä kiertokirjeestä, nimittäin siitä, että Jumala on rakkaus. Sitä sanomaa meidän kristittyjen tulisi viedä eteenpäin missä ikinä olemmekin ja mitä (hyvää) ikinä teemme.

M. Tervaportti

Fides

Seuraava lehti

3/2006

Deadline

10.2.

Ilmestyy

24.2.

Vuoden 2006 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	30.12.2005	13.1.
02	20.1.	3.2.
03	10.2.	24.2.
04	3.3.	17.3.
05	24.3.	7.4.
06	21.4.	5.5.
07	19.5.	2.6.
08	21.7.	4.8.
09	18.8.	1.9.
10	8.9.	22.9.
11	29.9.	13.10.
12	20.10.	3.11.
13	10.11.	24.11.
14	1.12.	15.12.

Muistathan:

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:

Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:

NORDEA

101430-237491

Viitenumero:

90010

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PYHIMYS

6 Kirkkovuoden tavallinen aika

KIRJOJA

7 Katolisen tiedotuskeskuksen kirjoja

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

13 Katekeettinen keskus ilmoittaa

ARTIKKELEITA

11 Kirkon ja valtion erosta Ranskassa 100 vuotta
osa 2/3

12 Jäsenmaksu: mahdollisuus tehdä jotakin
oman kirkon hyväksi (isä Rudolf
Larenzin haastattelu)

14 Pyhän Henrikin ekumeenista juhlintaa Roomassa

LUKIJOILTA

15 Katolilaisten valokuvat ja päiväkirjat talteen

AJASSA

16 In memoriam: arkkipiispa Giovanni Ceirano

16 Benedikt XVI om världsfreden

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta eur 25, ulkomaille eur 30.

Paino/tryck: I-print Oy
URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

3.2.2006

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktionen och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration eur 25, till utlandet eur 30.

Jumala on rakkaus

Paavi **Benedictus XVI:n** ensimmäinen kiertokirje "Deus caritas est" (Jumala on rakkaus) on ilmestynyt. Sen teema on Jumalan rakkauden ilmentyminen ihmiselämässä ja sen toteutuminen lähimmäisenrakkauden teoissa.

Pyhä isä kuvaili uutta kiertokirjettään ennen sen ilmestymistä mm. seuraavasti: "Ensi lukemalta kiertokirje voi ehkä antaa vaikutelman, että se on jakautunut kahteen osaan, joilla ei ole paljonkaan yhteistä: ensimmäinen, teoreettinen osa käsittelee rakkauden olemusta, ja toinen osa kirkollista laupaudentyötä ja sitä tekeviä järjestöjä. Mutta juuri siksi olinkin kiinnostunut näiden teemojen yhteydestä, sillä vain silloin, kun ne nähdään yhdessä, ne voidaan ymmärtää oikealla tavalla."

Kiertokirje on luettavissa eri kielillä Vatikaanin verkkosivuilla www.vatican.va. Se ilmestyy suomeksi helmikuun aikana.

Kiertokirjeen valmistelussa mukana ollut Paavillisen Cor Unum -neuvoston puheenjohtaja, **Paul Josef Cordes** huomautti ensyklikan julkistamistilaisuudessa, että katoiset hyväntekeväisyysjärjestöt näyttävät joskus unohtavan yhteytensä kirkkoon. Seurauksena tästä ne muuttuvat tavallisiksi sosiaalisiksi avustajajärjestöiksi. Yhteys omaan piispaan ja koko kirkkoon uhkaa heiketä, vaikka Jumalan ja Kristuksen pitäisi juuri tulla selvästi näkyviin kaikessa kristillisessä hyväntekeväisyydessä.

KATT/VIS/Kath.net

Pyhä isä allekirjoitti kiertokirjeensä jo joulupäivänä, mutta sen käännöksen valmistuminen kesti niin kauan, että sen julkaisupäiväksi tuli 25.1.

Kyrkliga domstolar skall tjäna sanningen

När en katolsk kyrklig domstol undersöker giltigheten i ett katolskt äktenskap skall den inte trassla till livet för andra, den skall tjäna sanningen, sade **Benedikt XVI** till den kyrkliga domstolen Rota Romana med anledning av det högtidliga öppnandet av det domstolsäret.

Enligt katolsk syn är äktenskapet ett enda och livslångt. Ett katolskt äktenskap kan därför inte upplösas med skilsmässa, men en kyrklig domstol kan konstatera att något äktenskapsband aldrig har uppstått. Rota Romana fungerar som högsta domstol och sista instans. Normalt behandlas äktenskapsfrågor av lokala stiftsdomstolar.

"En process om ogiltigförklaring av ett äktenskap är i grund och botten ett redskap för att få veta sanningen om äktenskapsbandet", sade påven till domstolen.

"Processens syfte är inte att trassla till livet för de troende eller att förvärra deras gräl, utan bara att tjäna sanningen.

Sökandet efter sanningen hjälper oss att förstå också en annan sida av frågan: dess pastorala innebörd, som man inte kan skilja från kärleken till sanningen."

"Ibland kan den pastorala omsorgen om människor förenas av att man låter folk få som de vill", påpekade helige fadern.

"Det kan verka pastoralt, men motsvarar inte vad som i grund och botten är bäst både för dessa människor och för den kyrkliga gemenskapen. Att undvika att möta den sanning som räddar, kan rentav försvåra den enskildes frälsande möte med Kristus."

Den romerska "Rotan" har omkring ett tusen processer på gång. Under år 2004 ankom 246 nya fall, 163 från Europa, 73 från Amerika och 10 från Asien. I ungefär hälften av fallen konstaterar domstolen att äktenskapet är ogiltigt.

KATT/Vatikanradion

Karmeliittaisiä Suomeen?

Loppiaispyhänä karmeliittasääntökunnan lähetysasiain yleissihteeri isä **Dámaso Zuazua** OCD vieraili Suomessa ja Virossa. Isä Dámason työkenttä on koko maailma, koska karmeliittasääntökunnan kannalta kaikki karmeliittaveljien toimialueet, jotka ovat riippuvaisia ulkopuolisesta rahoituksesta tai joissa pääosa isistä ovat ulkomaalaisia, ovat lähetyskenttää.

Vierailun tavoitteena oli saada yleiskuva karmeliittasääntökunnan tilanteesta Suomessa ja Virossa. Vierailunsa aikana isä Dámaso tapasi piispa **Józef Wrobelin** SCJ ja Tallinnan piispan, monsignore **Philippe Jourdanin**, sekä Espoon piispan, **Mikko Heikan**. Erityistä huomiota sai Myllyjärven keskus, koska piispa Józef on kutsunut karmeliittaisiä perustamaan retrettiakeskuksen entisen ekumeenisen keskuksen tiloihin. Käynti piispa Heikan luona selkeytti karmeliittasääntökunnan ja evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuuluvan **Hannele Kivinen de Faun** johtaman ekumeenisen karmeliit-

talustarin välisiä suhteita. Luterilaisen kirkon alaista luostaria ja katolista sääntökuntaa yhdistää yhteinen karmeliittaspirituaaliteetti.

Vierailunsa aikana isä Dámaso vastaanotti Suomen ja Viron karmeliittamaallikkoryhmään kuuluvan **Eeva Kaarion** lopulliset lupaukset ja **Sinikka Luukkasan** kolmen vuoden lupaukset Espoon karmeliittaluostarissa sekä **Eva Mölderin** lopulliset lupaukset Tallinnassa.

Isä Dámaso Zuazuan vierailu avasi hiippakunnallemme mielenkiintoisia näkymiä. Kehityksessa karmeliittaisiä ovat yhteistyössä apostolista työtä tekevien karmeliittasarten kanssa. Näihin yhteisprojekteihin isä Dámaso kutsuu osallistumaan myös meidän hiippakuntamme jäseniä. Edellytyksenä on ammattitutkinto, lyhin osallistumisaika on 3 kk. Lisätietoja antaa **Heidi Tuorila-Kahanpää** OCDS, kahanpaa@ulc.jyu.fi.

KATT/Karmeliittamaallikot

Helige fadern:

Låt ekumeniken börja om från kärleken som är Gud!

Företrädare för alla europeiska kyrkor var med när Benedikt XVI på onsdagskvällen 25.1. avslutade det romerska firandet av den årliga böneveckan för kristen enhet med en vespergudstjänst i kyrkan på apostlen Paulus grav söder om Rom. Ekumenik måste bygga på kärlek, sade påven i sin predikan, och föreslog en ekumenisk nystart från bibelns bild av Guds kärlek.

150 företrädare för olika kyrkor, samfund och biskopskonferenser samlades i Rom 24-27 januari för att starta processen inför den tredje europeiska ekumeniska församlingen, som skall hållas i Sibiu i Rumänien 2007 efter de bägge tidigare i Basel 1989 och Graz 1997. Ekumeniska delegaterna var med på påvens vesper i Pauluskyrkan 25 januari tillsammans med 30 italienska biskopar på samman-

träde i Rom och 35 biskopar från den demokratiska republiken Kongo, som i veckan gör sina rutinbesök i Vatikanen. Böner och bibelläsningar lästes av ortodoxer, anglikaner och protestanter.

Benedikt XVI utgick från de ord i Johannes första brev som också var utgångspunkt och titel för hans första encyklika: "Gud är kärlek."

"Detta är den fasta klippa på vilken hela kyrkans tro vilar, sade påven. På denna klippa vilar i synnerhet det tålmodiga sökandet efter full gemenskap mellan alla Kristi lärjungar. Om vi fäster blicken på denna sanning ser vi att det går att övervinna splittringarna hur smärtsamma de än må vara, och de gör oss inte längre modlösa."

"Man måste alltid börja om härifrån: Gud är kärlek, sade påven. Jag har ägnat min första encyklika åt kärleken,

och att den presenteras samma dag då vi avslutar böneveckan för kristen enhet inbjuder oss att se detta vårt möte och hela den ekumeniska vandrigen i ljuset av Guds kärlek, i ljuset av den kärlek som är Gud."

"Sann kärlek utplånar inte rättmätiga skillnader utan läter dem ingå i en harmonisk större enhet, som inte påtvings utifrån utan formas inifrån och gemensamt. Detta är gemenskapens mysterium, som förenar man och kvinna i den kärleksgemenskap som är äktenskapet, och som formar kyrkan till en kärleksgemenskap, där en mångfaldig rikedom av gåvor och traditioner fogas samman till en enhet."

"Kyrkan i Rom har till uppgift att tjäna denna kärlekens enhet", sade påven, och påminde om att redan den kristne författaren Ignatius av An-

tiocchia på 100-talet sade att kyrkan i Rom "leder i kärleken" (till de kristna i Rom, 1,1).

KATT/Vatikanradion

Paavi antoi siunauksen olympiakisoiille

Paavi **Benedictus XVI** on ilmaissut Torinon arkkipiispalle, kardinaali **Severino Polletolle** lähettämässään viestissä toivomuksenaan, että talviolympialaisista tulisi "hieno ystävyysmerkki" ja keino kansainvälisten suhteiden parantamiseen. Pyhä isä myös kiitti kisakaupungin arkkipiispaa tämän toimenpiteistä kisojen aikaisen sielunhoidon edistämiseksi. Kisat pidetään 10.-26. helmikuuta

KATT

Kolmen uskonnon johtajat keskustelivat hautaus-toimesta

Kolmen monoteistisen uskonnon eli juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin johtajat tapasivat 23.1. Suomen Islamilaisessa yhdyskunnassa Helsingissä. Uskontojen johtajat korostivat tapaamisessaan uskon ja uskonnon yhdistävää merkitystä. He toteivat, että kolmen uskonnon käsityksille rauhasta ja sovinnosta pitää antaa etusija nykyisten konfliktien valossa.

Uskontojen yhdistävä merkitys tuli konkreettisesti esille keskustelussa hautaus-toimesta. Muslimeille uskonto on yhdistävä tekijä. Siten muslimi haluaa mieluummin tulla haudatuksi kristillisen hautausmaan yhteyteen kuin tunnustuksettomalle hautausmaalle.

Kolmen uskonnon johtajat keskustelivat myös Suomen EU-puheenjohtajakauden haasteista erityisesti liittyen EU:n arvopohjaan, monikulttuurisuuteen ja uskontojen välisiin suhteisiin. Johtajat pitivät tärkeänä, että uskontojen ja kulttuurien välinen ulottuvuus EU:ssa tulisi selvästi näkyville Suomen EU-puheenjohtajakauden aikana.

KATT/KT

Uutisia Fatimasta

Portugalin Fatimaan liittyy kaksi uutista. Ensimmäinen on se, että kansainvälinen "sinisen armeijan" nimellä tunnettu Fatiman maailmanapostolaatti -niminen järjestö on saanut kirkollisen hyväksynnän.

Toinen uutinen on se, että Fatiman lapsista pisimpään eläneen sisar Lucian maalliset jäännökset siirretään Fatiman pyhäkköön. Lucia kuoli viime vuonna 97-vuotiaana.

KATT

22. helmikuuta: Pyhän apostoli Pietarin piispanistuin

Evankeliumi

Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?" He vastasivat: "Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeteetoista." "Entä te?" kysyi Jeesus. "Kuka minä teidän mielestänne olen?" Simon Pietari vastasi: "Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika." Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaassa. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaassa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaassa vapautettu." (Matt. 16: 13-19)

Pyhän istuimen toiminnan ylläpitämiseen ja tukemiseen voi osallistua myös suoraan Vatikaanin verkkosivujen kautta: <https://isidoro.vatican.va/obolo/obolopage.php>

"Tässä elämässä syyllisyyttä ei sovita kärsimys vain koska se on kärsimystä, vaan jos se on syntynyt kaipaudesta, rakkaudesta ja sydämen katumuksesta. Arvo ei ole kärsimyksessä vaan sielun kaipauksessa. Eikä kaipaaksella tai jollakin muulla hyveellä ole arvoa paitsi minun ainosyntyisen Poikani, ristiinnaulitun Kristuksen kautta. Sillä sielu on saanut rakkautta häneltä ja seuraa hyveessä hänen jalanjäljissään. Vain tällä tavalla kärsimyksellä on arvoa."

Pyhän Katariina Sienalaisen "Dialogista"

Du, Herre, har befallt mig att be, ge mig då också förmågan att ta emot. Du har sagt mig, att jag skall söka dig, låt mig då finna dig. Du har befallt mig att klappa på, öppna då för mig. Du har dragit mig till dig, ta nu emot mig. Om detta ber jag ödmjukt. Du har i din stora nåd kallat mig till att tjäna dig, befall därför över mig nu och alltid. Min Herre, du äger mig redan förut, såsom du äger alla dina skapade verk. Men nu blir jag din på ett annat och innerligare sätt. Nu offerar jag mig av kärlek. Din är jag, endast din. Amen.

Augustinus

Sunnuntait ja juhlapyhät

5.2. KIRKKOVUODEN 5.SUNNUNTAI (I)

1L Job 7:1-4,6-7
Ps.147:1-2,3-4,5-6.Ks vrt.3a
2L 1 Kor.9:16-19,22-23
Ev.Mark.1:29-39

12.2. KIRKKOVUODEN 6.SUNNUNTAI (II)

1L 3 Moos.13:1-2,45-46
Ps.32:1-2,5,11.Ks vrt.7
2L 1 Kor.10:31 -11:1
Ev.Mark: 1:40-45

19.2. KIRKKOVUODEN 7.SUNNUNTAI (III)

1L Jes.43:18-19,21-22,24b-25
Ps.41:2-3,4-5,13-14.Ks 5bc
2L 2 Kor.1:18-22
Ev.Mark.2:1-12

26.2. KIRKKOVUODEN 8.SUNNUNTAI (IV)

1L Hoos.2:16,17b,21-22
Ps.103:1-2,3-4,8+10,12-13.Ks.8a
2L 2 Kor.3:1b-6

1.3. on tuhkakeskiiviikko, paasto- ja abstinenssipäivä

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Helmikuu

Että kansainvälinen yhteisö tulisi entistä tietoisemmaksi tarpeesta saada ihmis-kauppa loppumaan.

Että lähetysmaiden maallikot haluaisivat palvella omaa maataan entistä enemmän myös poliittisessa elämässä ja yhteiskunnassa.

Maaliskuu

Että nuoria, jotka etsivät tarkoitusta elämäänsä, ymmärrettäisiin, kunnioitettaisiin ja autettaisiin kärsivällisesti ja rakastaen.

Että kaikkialla kirkossa kasvaisi lähetystietoisuus ja halu yhteistyöhön lähetystyöntekijöiden kanssa.

Böne- apostolatet

Vi ber ...

Februari

Att den internationella gemenskapen må bli än mer medveten om den akuta uppgiften att få ett slut på handeln med människor.

Att de troende lekmännen i missionsländerna må inse behovet av att tjäna sitt eget land med stort engagemang, såväl i politiken som i samhället i övrigt.

Mars

Att ungdomar som söker meningen med livet må bli förstådda, respekterade och vägleda med tålmod och kärlek.

Att medvetenheten för det gemensamma ansvaret för mission växer överallt i Kyrkan, en medvetenhet som gynnar samarbete och utbyte mellan dem som arbetar i missionsländerna.

Kirkkovuoden tavallinen aika

Kirkkovuosi eli kirkon liturginen vuosi eroaa kalenterivuodesta siten, että siinä seurataan Jeesuksen elämää. Vuoden mittaan kirkko viettää Jeesuksen Kristuksen koko salaisuutta: hänen ihmiseksi tulemisestaan ja syntymästä aina taivaaseen astumiseensa ja heluntaihin sekä autuaallisen toivon ja hänen tulemisensa odotukseen asti (SC 102). Vanhaa käytäntöä seuraten kirkko täydentää kristittyjen ohjausta liturgisen vuoden eri aikoina hengellisen ja ruumiillisen kilvoituksen, uskon, toivon ja rakkauden harjoittamisen avulla (SC 105).

Kirkkovuosi jaetaan kolmeen suureen osaan: jouluaika, pääsiäisaika ja vuoden tavallinen aika. Se alkaa siis ensimmäisestä adventista ja sisältää juhla-ajat, juhlat ja tavallisen ajan läpi vuoden. Erityisesti kirkkovuoden tavalliseen aikaan sijoittuu useita Herran juhlapäiviä, pyhimysten juhlaa ja muita kirkollisia juhlaa, mutta ne ovat yksittäisiä päiviä eivätkä juhla-aikoja. Tavallisen ajan erillisiä juhlapäiviä ovat mm. helmikuun alussa vietetty Herran tempeliin tuominen; maaliskuun 25. päivänä Herran syntymän ilmoittaminen; helluntain jälkeisinä sunnuntaina Pyhän Kolminaisuuden, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren, ja Jeesuksen pyhän sydämen juhlapäiviä; elokuun 6. päivänä Herran kirkastumisen juhla ja 15. päivänä Neitsyt Marian taivaaseen ottamisen juhlapäiviä; syyskuun 14. päivänä pyhän ristin ylentämisen juhla; lokakuun tienoilla pyhien arkkiengelien juhla ja suojelusenkelien muistopäiviä; marraskuun alussa kaikkien pyhien juhla eli pyhäinpäiviä ja kaikkien poissuukkuneiden uskoviensa muistopäiviä eli vai-

najien päiviä; ja lopuksi kirkkovuoden viimeisenä sunnuntaina Kristuksen kuninkuuden juhlapäiviä.

Näin määrättyinä päivinä vuoden kuluessa kirkko muistelee liturgisesti Kristuksen pelastustyötä. Viettäessään vuoden aikana Kristuksen koko salaisuutta kirkko kunniottaa erityisellä rakkaudella myös autuasta Jumalansyntyttäjää Mariaa ja kehottaa lisäksi uskovia viettämään marttyyrien ja muiden pyhien muistopäiviä (SC 103-104). Jokaisen viikon ensimmäisenä päivänä eli sunnuntaina kirkko viettää pääsiäisen salaisuutta apostolisen tradition pohjalta, joka saa alkunsa Kristuksen ylösnousemuksen päivästä. Siksi tätä "Herran päivää" on pidettävä vanhimpana ja ensimmäisenä juhlapäivänä (SC 106). "Näin muistellen lunastuksen salaisuuksia kirkko avaa uskoille Herransa voiman ja ansioiden aarteet niin, että ne tulevat läsnäoleviksi kaikkina aikoina ja uskovat pääsevät kosketuksiin niiden kanssa ja täytyvät pelastuksen armolla" (SC 102).

Liturginen vuosi tuo esiin yhden ainoan pääsiäissalaisuuden eri puolia. Joulun ja pääsiäisaika korostavat puolestaan pelastuksemme alkuvaiheita ja huipentuvia loppuvaiheita, mutta kirkkovuoden tavallinen aika antaa meille osallisuuden pääsiäissalaisuuden hedelmien täyteydestä. Pääsiäisen kolmen pyhän päivän säteilyn valaisemana ylösnousemuksen uusi aika täyttää kirkkokuudellaan koko liturgisen vuoden, erityisesti koko tavallisen ajan. "Herran armon vuosi" (Luuk. 4:19) läpäisee ja kirkastaa tavanomaisesti ja totunnaisesti läpi tavallisen ajan, jolloin ei erityisesti korosteta mitään Kris-

tuksen salaisuuden puolta erikseen, vaan pikemminkin vietetään Kristuksen salaisuutta koko sen täyteydessä. Varsinkin sunnuntaisin vietetty tämä juhla on "koko liturgisen vuoden perustus ja ydin" (SC 106).

Nämä sunnuntait, jolloin ei ole mitään erityistä juhlaa, ovat nimeltään kirkkovuoden sunnuntaita, ja ne erotetaan järjestysnumeroilla. Tavallisessa ajassa on yhteensä 33 tai 34 sunnuntaita. Tämä numero puolestaan viittaa symbolisesti Jeesuksen vietettyyn oleskelu-aikaan hänen maanpäällisessä elämässään. Tavallisen ajan liturginen väri on vihreä, ikään kuin kertoo Jeesuksen kestävästä, elävästä ja ikuisesta totuudesta. "Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti" (Hepr. 13, 8). Hän on siis ikivihreä Totuus, joka kiehtoo ja vetää puoleensa jatkuvasti kaiken aikakauden ihmiset. Hänellä on aina sama ilosanoma, ikuisen elämän sanat (Joh. 6, 68), kaikille ihmisille, vaikka aikakaudet vaihtuvat.

Viime Herran kasteen juhlan jälkeen päättyi jo jouluaika, samalla kirkko on astunut vuoden tavalliseen aikaan, joka sijoittuu oikeastaan kahdena jaksona joulun ja pääsiäisaikojen välillä vuorotellen. Sana 'tavallinen' viittaa siihen, mitä yleensä tai normaalisti tehdään. Se kuulostaa usein esiintyvältä, yleiseltä ja totunnaiselta tapahtumalta, jolta ei odoteta mitään erityisen uutta. Eihän tavallisella ajalla ole omaa erityistä korostusta, vaan silloin vietetään tavanomaisesti Kristuksen salaisuutta koko sen täyteydessä, varsinkin sunnuntaisin. Jeesuksessa Kristuksessa on itse asiassa Jumalan ilmoituksen täyteys ja lopullisuus (DV 2). Kristus, Jumalan ihmiseksi tullut Poika, on Isän täydellinen ja lopullinen Sana: "Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan" (Hepr. 1:1-2). Hänen jälkeensä ei enää anneta muuta ilmoitusta, koska hänessä Isä Jumala on sanonut kaiken, eikä muuta sanaa ole olemassakaan. Pyhä Ristin Johannes korostaa vielä selvästi: "Se joka Pojan tultua haluaisi vielä kysyä Jumalalta jotakin

Kirkkovuoden tavallisen ajan liturginen väri on vihreä.

tai odottaisi häneltä näkyjä tai ilmestyksiä, se ei ainoastaan menettelyllisesti vaan suorastaan loukkaisi Jumalaa, koska ei halua kiinnittää katsettaan yksin Kristukseen kaipaamatta enää mitään muuta tai jotakin uutta" (KKK 65).

Kirkkovuoden sunnuntaisin on siis meille aivan 'tavallista' kiinnittää katsettamme yksin Kristukseen "odottaessa autuaallisen toivon täyttymistä ja hänen kunniaakasta tulemistaan", sillä Jumalan uutta ilmoitusta ei enää tule. Saarnaajan itsevarma tunnuslause: "Ei ole mitään uutta aurinkon alla" (1:9) soveltuu nyt kirkon uskon talletukseen (depositum fidei), johon ei tule enää mitään uutta. "Tämä kristillinen pelastussuunnitelma, joka on uusi ja lopullinen liitto, ei koskaan tule katoamaan eikä ole odotettavissa uutta julkista ilmoitusta ennen Herramme Jeesuksen Kristuksen kunniaakasta ilmestymistä" (DV 4). Vaikka ilmoituksen antaminen on päättynyt, sen sisältöä ei ole vielä ammennettu tyhjiin. Kristillisen uskon tehtävänä on vuosisatojen kuluessa ymmärtää sen sanomaa yhä syvällisemmin. Joidenkuiden ihmisten saamat "yksityiset il-

mestykset" eivät kuulu uskon talletukseen, vaikka kirkon johto on tunnustanut joitakin niistä aidoiksi ja vaikka ne voivat auttaa tietynä aikana elämään syvemmin Jumalan ilmoituksesta. Oikeastaan niitä ei ole annettu 'monipuolistaan' tai 'täydentämään' Kristuksen lopullista ilmoitusta. Siksi kristillinen usko ei voi maksua minkäänlaisia 'ilmoituksia', jotka muka ovat parempia kuin Kristuksessa täyttyneet ilmoitukset tai jotka oikaisivat sitä. Tämä kuitenkin tapahtuu joissakin ei-kristillisissä uskonnoissa ja myös valitettavasti uusissa laikoissa viime aikoina (KKK 66-67).

Vatikaanin uskonopin kongregaation vuoden 2000 julkaistussa asiakirjassa Dominus Iesus todetaan yksiselitteisesti ja selvästi, että Jeesus Kristus on ainoa tie pelastukseen. Hän on ainoa Välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä (1 Tim. 2:5). Asiakirja tähdentää Jeesuksen Kristuksen ainutkertaisuutta ja hänessä lahjoitetun pelastuksen universaalisuutta, samalla torjuu päättäväisesti uskonollisen välinpitämättömyyden ja relativismin. Kaikki näkemykset ja mielipiteet eivät ole yhtä hy-

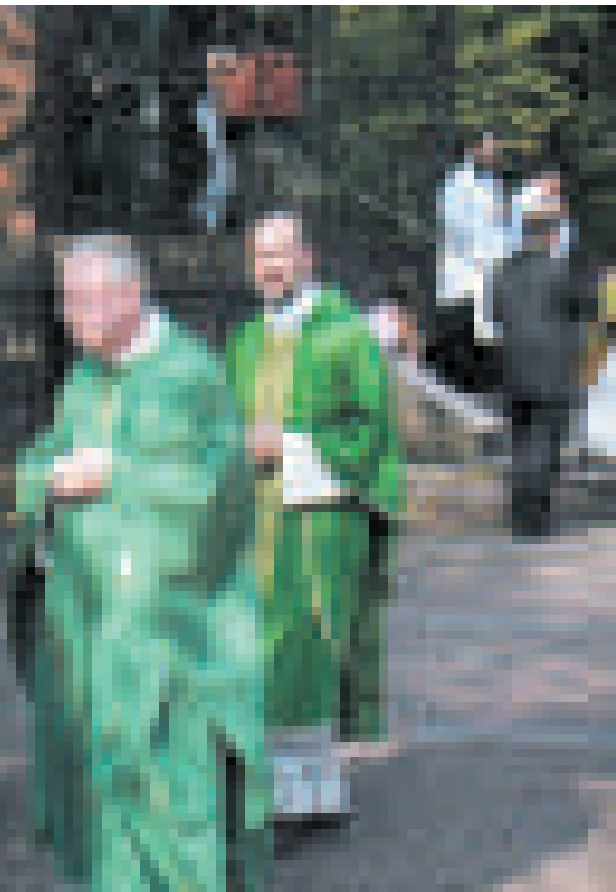
Knowing God Open study circle in English

A collective reading of St Thomas Aquinas' masterpiece, Summa Theologiae.

Encounters led by Fr Antoine Lévy OP, DD, twice a month, Saturdays at 14.00 p.m. Next: *February 25th* at the Studium Catholicum.

WELCOME!

Studium Catholicum, Ritarikatu 3 A 4, 00170 Helsinki.
Tel: 09- 612 06 711, e-mail: kirjasto@studium.fi.

viä. Kaikki tiet eivät johda pelastukseen. "Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani" (Joh. 14:6). Jeesus Kristus on siis Uuden testamentin ja kirkon klassisen opetuksen mukaan Jumalan ilmoituksen täyteys ja lopullinen sisältö.

Historian puitteissa toteutuva Jumalan pelastussuunnitelma täyttyi Jeesuksen pääsiäisessä ja Pyhän Hengen vuodattamisessa. Jeesuksen pääsiäisen 'hetki' läpäisee ja kantaa koko historian. Nyt me saamme esimakua historian päättymisestä, ja Jumalan valtakunta astuu meidän aikaamme, varsinkin eukaristian vietossa. Vanhan testamentin lupaukset ovat jo täyttyneet, tulevaisuus löytyy nykyisyydessä: se, mitä piti tulla, on jo nyt tullut! Kirkko lukee ja elää kaikki pelastushistorian tapahtumat liturgiensa 'tänä päivänä'-hetkessä uudelleen. Tulevaisuus tulee ikuisiksi nykyhetkeksi, koska Jumalan lopullinen ilmoitus on jo täyttynyt ainoastaan Jeesuksessa Kristuksessa, joka on aina meidän aikalaisemme. Kristus on ihmiseksi tulemisellaan yhdistänyt itsensä jokaiseen ihmiseen, ja Jumalan tarkoituksena on "Kristuksessa yhdistää

yhdeksi kaikki, mitä on tai vaassa ja maan päällä" (Ef. 1, 10).

Kirkkovuoden tavallinen aika kutsuu meitä viettämään 'tavallista' elämäämme pyhydessä, uskollisessa ystävyys-suhteessa Jeesuksen kanssa, joka on "tie, totuus ja elämä" (Joh. 14:6). Kasteen sakramentin kautta meistä on tullut 'eläviä kiviä', jotta meistä rakentuisi 'hengellinen huone' ja muodostuisi 'pyhä papisto' (1 Piet. 2:5). Kaste tekee meistä osalliseksi yhteisestä pappeudesta. Se painaa sieluumme katoamattoman hengellisen sinetin, kasteluonteen, joka vihkii meidät kristilliseen jumalanpalvelukseen. Me kuulumme Kristukselle, siksi osallistumme myös hänen papilliseen, profeetalliseen ja kuminkaalliseen tehtäväänsä. Jos pidämme 'sinetimme tallella' loppuun asti, voimme kuolla 'uskon sinetillä merkittynä' ja ylösnousemukseen toivossa.

Nguyen Toan Tri

Lähteet:

Vatikaanin II kirk.kok., liturgiakonstituutio Sacrosanctum Concilium (lyh. SC)

Vatikaanin II kirk.kok., konstituutio ilmoituksesta, Dei Verbum (lyh. DV)

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjoja

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjamyynänti kattaa enemmän kirjoja kuin ehkä uskotkaan. Joidenkin vanhojen klassikkojen lisäksi mm. alla olevia kirjoja voi tilata suoraan internetistä, tai sitten niihin - ja moniin muihinkin nimekkeisiin - voi käydä tutustumassa arkisin klo 10-16 välillä. Tervetuloa!

Märta Aminoff: Guds vännar. Helgonberättelser KATT Vaajakoski 2006 18,00 eur
KATT/Katekeettinen keskus: Koululaisen rukouskirja Koepainos KATT/Katekeettinen keskus Hamina 2005 8,00 eur

Katolinen kirkko: Katolisen kirkon katekismus KATT Jyväskylä 2005 53,00 eur
Peter Kreeft: Paluu hyveeseen Perinteistä moraalista viisautta moderniin moraaliseen sekamelskaan. KATT Saarijärvi 2005 17,00 eur

Kalevi Vuorela: Vuosi vuodelta Katolisen kirkon vaiheita Suomessa reformaation jälkeen. KATT Helsinki 2005 12,00 eur

Johannes Paavali II: Lahja ja salaisuus KATT Helsinki 2005 15,00 eur

Alexandre Havar: Johdatus katolisen kirkon yhteiskuntaopetukseen KATT Saarijärvi 2004 14,00 eur

Paavi Johannes Paavali II: Ecclesia de Eucharistia Kiertokirje (Kirkko elää eukaristias-ta) 17.4.2003 KATT 2004 5,00 eur

KATT (toim.): Hetkipalvelus - adventti- ja jouluaika KATT Saarijärvi 2001 16,85 eur

KATT (toim.): Hetkipalvelus - paaston aika KATT Saarijärvi 2002 16,85 eur

KATT (toim.): Hetkipalvelus - pääsiäisaika KATT Saarijärvi 2003 17,00 eur

KATT (toim.): Hetkipalvelus - tavallinen aika KATT Saarijärvi 2002 16,85 eur

(Pyhä) Jeesuksen Teresa: Elämäni KATT Helsinki 1990 10,40 eur

(Pyhä) Franciscus Assisilainen: Franciscus Assisilaisen sanoma Perugian legenda KATT Pietarsaari 1988 10,40 eur

Jeesuslapsen Teresa: Pieni tie Omaelämäkerrallisia kirjoituksia KATT Saarijärvi 1999 15,15 eur

Adalbert Engelhart OSB: Pyhien vuosi Pyhien kalenteri vuoden jokaiselle päivälle KATT Saarijärvi 2001 21,90 eur

Katolinen näkökulma -sarjan jäljellä olevat osat:

Katolinen kirkko: Dei Filius Katolisen kirkon opetus uskosta, paavista ja Neitsyt Mariasta vuosina 1854-1950. Katolinen näkökulma 5 KKS Helsinki 1996 10,00eur

Katolinen kirkko: Ekumenian ohjeisto Katolinen näkökulma 4 KKS Helsinki 2000 10,00 eur

Sam Anthony Morello OCD: Avilan pyhän Teresan kutsu rukoukseen Katolinen näkökulma 7 KKS Helsinki 1997 10,00 eur

KATT (toim.): Väestönkehitys; Väestönkasvu ja kehitys Katolinen näkökulma 1 KKS Helsinki 1995 10,00 eur

Katolinen kirkko: Pyhiinvaeltajana maailmassa Katolinen näkökulma 10 KKS Helsinki 1999 10,00 eur

Katolinen kirkko: Kirkko ja media Katolinen näkökulma 9 KKS Helsinki 1998 10,00 eur

Paul Verschuren SCJ (toim.): Kirjeenvaihto 1907-1921 Jeesuksen Pyhän Sydämen veljeskunnan tulo Suomeen. Katolinen näkökulma 5. KKS Helsinki 1999 10,00 eur

Carlo Maria Martini: Matkalla rukouksen tiellä Katolinen näkökulma 6 KKS Helsinki 1997 10,00 eur

Carlo Maria Martini: Viitan helma Katolinen näkökulma 8 KKS Helsinki 1998 10,00 eur

Kirjatilauksia voi suorittaa suoraan internetissä ositteesta www.catholic.fi > kirjamyynänti tai sitten kirjoja voi tilata joko sähköpostitse osoitteesta info@catholic.fi tai puhelimitse numerosta 09-6129470.

Lähiaikoina ilmestyvät vielä ainakin seuraavat kirjat:

Pohjoismaiden piispainkokous: Elämän rakastaminen. Paimenkirje avioliitosta ja perheestä. Ennakkohinta 8 euroa.

Benedictus XVI: Deus caritas est (Jumala on rakkaus). Kiertokirje kristillisestä rakkaudesta. Ennakkohinta 8 euroa.

KATT

Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik(at)catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl) 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorokous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria(at)catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu, Su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit; 11.30 messu (1. su ruotsiksi; 2. su englanniksi; 3. su suomeksi/vietnamiksi, 4. su englanniksi, 5. su saksaksi), kirkkokahvit; 18.00 iltamessu. Ma 13.30 messu; ti, to, pe 18.00 iltamessu; ke 7.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorokous. To ja kk 1. pe 18.30 adoraatio. Pe 17.40 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Ti 19.00 kuukauden 1. miestenpiiri, kuukauden 2. teologinen opintopiiri, kuukauden 3. informaatiokurssi

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

YYrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish in generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kapelissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seurakkaa kirkon ilmoitustaululta (Check please schedule at the board of information or at the website: olavi.catholic.fi).

Tampere

Pyhän Ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorokous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ke 17.40 iltarokous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hirtaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivut perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

4.2. la 9.45 uskonnonopetus ranskaksi (11.00 messu), 15.00-17.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
5.2. su Herran temppeliintuominen (kynttilänpäivä): 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
6.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntatalissa
11.2. la lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
18.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
20.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntatalissa
25.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, 15.00-22.00 karnevaalit seurakuntatalissa
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Porvoo: 19.2. su 16.00 messu
Tikkurila: 26.2. su 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

4.2. la 18.00 aattomessu
5.2. su Herran temppeliintuominen (kynttilänpäivä): 10.00 messu suomeksi/ Mass in Finnish, 11.30 messu ruotsiksi/ Mass in Swedish, 18.00 iltamessu/Evening Mass
9.2. to 19.00 seurakuntaneuvoston kokous
11.2. la 9.30 messu ruotsiksi, 10.00 lauantaikurssi suomeksi ja ruotsiksi Englantilaisessa koulussa, 10.00-14.00 opetus vahvistuksen sakramenttia varten seurakuntatalissa, 11.00 messu suomeksi, 16.30 messu Riihimäellä, 18.00 aattomessu
12.2. su Kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 iltamessu/Evening Mass
13.2. ma Ei messua kirkossa! No Mass in St. Mary's church!
18.2. la 18.00 aattomessu
19.2. su Kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu suomeksi ja vietnamiksi/Mass in Finnish and Vietnamese, 18.00 iltamessu/Evening Mass
25.2. la 18.00 aattomessu
26.2. su Kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi/Mass in Finnish, 11.30 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 iltamessu/Evening Mass

----- Diaspora -----
Riihimäki: 11.2. la 16.30 messu Kappeli-kirkossa hautausmaan vieressä (Koivukatu 21)

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

4.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
5.2. su Herran temppeliintuominen (kynttilänpäivä): 10.30 päämessu, 18.30

Mass in English
7.2. ti 19.00 miestenpiiri
10.2. pe 17.00 katekeesi Porissa, 18.00 messu Porissa
11.2. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
14.2. ti 19.00 teologinen opintopiiri
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
21.2. ti 19.00 informaatiokurssi
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

----- Diaspora -----
Pori: 10.2. pe 17.00 katekeesi, 18.00 messu

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

4.2. la 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
5.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 9.45 ruusukopiirin ruusukkorokous, 10.30 päämessu
10.2. pe 18.00 messu Kiteellä
11.2. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 16.00 messu Varkaudessa, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.00 messu Mikkelissä
16.2. to 14.00 seniorien kokous
18.2. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu, n. 14.00 seurakuntaneuvoston kokous, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu
25.2. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 18.00 Mass in English (Jyväskylä)
26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.00 messu Kuopiossa

----- Diaspora -----
Kitee (Ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 10.2. pe 18.00 messu
Joensuu (Ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 11.2. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Varkaus (Ort. kirkko Taipaleentie 26): 11.2. la 16.00 messu
Mikkeli (Ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 12.2. su 16.00 messu Savonlinna (Ort. rukoushuone, Erkonkatu 11): 25.2. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kuopio (Ort. tuomiokirkon srk-Sali, Snellmaninkatu 8): 26.2. su 16.00 messu

Lasten uskonnonopetus: 11.2. la 9.45 Joensuussa, 25.2. la 9.45 Savonlinnassa, lauantaikurssi Jyväskylässä 18.2. la 9.00

Seniorit: to 16.2. klo 14.00 kokous

Pyhän Olavin kirkossa lauantaisin klo 18.00 ovat toistaiseksi messut englannin kielellä. / At St Olaf's Church we have (for the moment) Masses in English on Saturdays at 18.00

Tampere

Pyhän Ristin seurakunta

5.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/ Mass in English
11.2. la 9.30 katekeesi, 14.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/ Mass in English

Kurssi avioliittoon valmistautuville

(MARRIAGE PREPARATION) Helsingin seurakuntien yhteinen kurssi avioliittoon aikoville Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntatalissa klo 18.30 seuraavina maanantai-iltoina: 13.2.; 27.2.; 13.3.; 27.3; 10.4.

19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
 26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

----- Diaspora -----
 Hämeenlinna (Matti Alangon katu 11): su 5.2. klo 15.00
 Kristiinankaupunki: Pyydä lisätietoja kirkkoherralta
 Kurikka (pyydä lisätietoja kirkkoherralta): la 4.2 klo 18.30
 Lapua (pyydä lisätietoja kirkkoherralta): la 4.2. klo 9.00, la 18.2. klo 13.00
 Pietarsaari (Kappeli 5): la 4.2. klo 12.00, su 19.2. klo 12.00
 Vaasa (Koulukatu 45): la 4.2. klo 16.00, la 18.2. klo 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

3.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
 5.2. su Herran temppeleintuominen: 11.00 kyntilänpäivän juhlamessu, HUOM! Messun yhteydessä eri sääntökuntien Suomessa yhteistyössä sisaret uudistavat luostarilupauksensa.
 9.2. to 18.00 iltamessu
 11.2. la 13.00 perhemessu
 12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 11.00 messu
 16.2. to 18.00 iltamessu
 19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 18.00 messu
 23.2. to 18.00 iltamessu
 26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 18.00 messu

----- Diaspora -----
 Hamina: su 26.2. klo 11.00 (Ev.lut srk-keskuksessa, Mannerheimintie 12)
 Lahti: la 4.2. klo 16.00 (Ort. kirkossa)
 Lappeenranta: su 19.2. klo 12.00 (Ort. kirkossa)

Uskonnonopetus:
 Lahti: la 4.2. klo 14-16 (Ort. kirkon tiloissa)
 Kouvola: la 11.2. klo 11-13 ja messu klo 13.00

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

3.2. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 4.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 5.2. su Herran temppeleintuominen (kyntilänpäivä): 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
 10.2. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 11.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
 17.2. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 18.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
 24.2. pe 17.00 Pyhän Sakramentin palvonta, 17.30 messu
 25.2. la 11.00 uskonnonopetus koululaisille
 26.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.00 päämessu, 17.00, messu Raahessa

----- Diaspora -----
 Torniossa: su 05.2., su 19.2. klo 17.00
 Raahessa: su 26.2. klo 17.00
 Rovaniemellä su 12.2. klo 17.30

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-61294770. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu www.catholic.fi

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koivjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Email: kirjasto@studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 10–16 sekä keskiviikkoisin klo 10–18.

Kappelissa vietetään messua 16.1. alkaen tavallisesti maanantaina, perjantaina ja lauantaina klo 12.00. 10., 11. ja 13.2. ei ole messua.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh. 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

Caritas kiittää Matti Andelinia syntymäpäivälahjoituksestaan ja kaikista lauloista, jotka siihen osallistuivat. Intian kavioshankkeeseen saatiin yhteensä 1126,20 euroa. Sydämallinen kiitos!

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2006
 Verksamhetskalendar för våren 2006

Ellei muuta mainita, kokous pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. Mötöskal (om ej annat anges): Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors.
 Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. Öppet för alla.

AC:n hallitus tahtoo kiittää kaikkia toimintaan osallistuneita edellisestä vuodesta ja toivottaa sekä vanhat että uudet jäsenet ja toiminnastamme muuten kiinnostuneet mukaan uuteen kauteen, joka kulminoituu AC:n 70-vuotisjuhlaan 26.-27.8.2006./AC:s styrelse önskar tacka alla som deltagit i verksamheten under det gägna året. Samtidigt hälsas alla gamla, men också nya medlemmar eller allmänt intresserade, välkomna med i verksamheten under kommande säsong. Den kulminerar i AC:s 70-årsjubileum den 26.-27.8.2006.

Torsdagen 16.2. kl. 18.30: Föredrag av Mikael Enckell, psykoanalytiker och författare: Antisemitismen i vår kultur/Antisemitism i kultuurrissamme, esitelmä ruotsiksi.

Torstaina 16.3. klo 18.30: Archbishop Giovanni Tonucci, Apostolic Nuncio: On the diplomacy of the Holy See

Torstaina 20.4. klo 18.00: AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.30 isä Antoine Lévy, OP puhuu aiheesta The interreligious dialogue and catholic theology./ *Torsdagen 7.4. kl.18.00 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca kl. 18.30 föredrag av fader Antoine Levy, OP: The interreligious dialogue and catholic theology.*

Toukokuussa teemme retken yhdessä P. Henrikin Seuran kanssa, tarkemmat tiedot julkistetaan myöhemmin./ *Maj går vi en utflykt med St. Henriks sällskap. Programmet publiceras senare.*

26.-27.8. 70-vuotisjuhla Töölön Torpassa: juhlaseminaari, käynti W. von Christiersonin haudalla, illallinen ja sunnuntaina juhlamessu p. Henrikin katedraalissa. Tarkempi ohjelma ilmoitetaan

myöhemmin/70-års jubileum i Töölön Torppa: Festseminarium, besök vid W. von Christiersons grav, middag och på söndagen högmässa i St. Henriks katedral. Programmet publiceras senare.

Catholic Students' Club

Welcome to the **Rosary and Holy Mass** (Latin/English) in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: Dec. 20. For students and young adults and anyone interested in the Catholic Faith: **February 7 (with the Bishop!)**.

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous (klo 17.00-17.30) ja **vesper** (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Kuukausittainen kokouksemme on avoin kaikille kiinnostuneille, joilla on hyvä tahto. Kokouspaikka Pyhän Marian srk-sali, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Päivä: keskiviikko. Aika kello 17-19. Jokaisen kokouksen alussa on liturgisen vuoden mukainen fransiskaaninen hetkirukous ja info. Ilta päättyy rukouksiin.
 Vuoden 2006 ensimmäinen kokous on keskiviikkona 15.2. klo 17-19.

Ohjelma: Kevät/kesä 2006

Ke 15.2. Nadine Mansour: Maronitit ja kopteuraakuntani Egyptissä
 Ke 15.3. Risto Mantovani: Päivittäiset mieltiskelyt Henri Nouwenin opastamina
 Ke 19.4. Tuulikki Tuuri: Franciscan Crown. Fransiskaanisesta ruusukkorukouksesta
 Ke 10.5. Tuulikki Tuuri: Päivittäiset mieltiskelyt Wilfrid Stinissenin opastamina
 Ma 22.5. EUFRA 2006 rukous- ja paastopäivä, jota vietämme kukin omissa seurakunnassamme osallistumalla mahdollisuuksiemme mukaan messuun ja mieltiskelemällä EUFRA 2006:n messutekstejä
 Seuraava kokouksemme on syyskuun puolivälin tienoilla

Kesällä tapahtuu:
 1.-2.7. Kökarin seurakunnan järjestämä Franciscus-juhla. Kysy Ålandsresorista
 2.-17.7. EUFRA 2006 -viikot Saksassa Bischof-Benno-Hausissa, Bautzen-Schmochtitzissa (kuuluu Dresden-Meissenin hiippakuntaan)

Maanantaiklubi

Maanantaiklubi kokoontuu Pyhän Marian seurakuntasalissa maanantaisin klo 14.00. Messu ennen kokoontumista klo 13.30. Kaikki ovat tervetulleita!

6.2. Märta Aminoff kertoo uudesta pyhimyskirjastaan.
 13.2. Ei maanantaiklubia eikä messua.
 20.3. Rauni Vornanen muistelee Henrikin kirkon esittelyissä sattuneita hauskoja tapahtumia.
 27.3. Toimintapäivä.

Rakkauten lähetyssisarret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa! Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh. 09-3403795.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Teresa ry

Rakkaat teresasiskot ja -veljet! Johtokunta toivottaa Teille kaikille hyvää alkanutta vuotta ja toivottaa samalla kaikki tervetulleiksi mukaan kevätkauden toimintaan.
 Teresat kokoontuvat pääasiallisesti P. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, joka kuukauden 3. tiistai. Ilta alkaa messun vietolla P. Marian kirkossa klo 18.00. Varsinainen kokous alkaa klo 18.30.

Jäsenmaksun (suuruus päätetään vuosikokouksessa) voit vaivattomimmin maksaa suoraan rahastonhoitajalle kokouksissa, tällöin ei synny pankkikuluja maksajalle eikä yhdistykselle. Toki voit maksaa myös pankin välityksellä, tili on 127130-82960, saajana Teresa ry.

OHJELMA KEVÄTKAUDELLA 2006

14.2. ti Vuosikokous ja vaalit. Teresatoinnin jatko suunnittelua, keskustelua.
 20.3. ma Maanantaiklubin ja teresojen yhteinen ilta Huom. poikkeuksellinen päivä ja aika! Aloitamme messulla klo 16.30 ja ohjelmaita alkaa noin. klo 17.00.
 Esitelmältä: Psykoterapeutti & tutkija Florence Schmitt kertoo aiheenaan "Oman suvun historian merkitys elämän kulussa", keskustelua.
 25.3. la Kirjutorin pystytys klo 13-17. P. Marian seurakuntasalissa.
 26.3. su Kirjutorimyyjäiset päämessun jälkeen klo 11.15 - 14.00.
 18.4. ti Esitelmältä: Luontaisterapeutti Rajja Volk kertoo miten logoterapia voi auttaa ihmistä elämään kriiseissä, keskustelua. Logoterapia on tarkoituksesta psykoterapiaa, joka houkuttelee ihmistä löytämään elämästään kantavia arvoja, tarkistamaan asenteitaan ja tarvittaessa muuttamaan niitä. Sen perustajan Viktor E. Franklin syntymästä tuli viime vuonna kuluneeksi 100 vuotta.
 9.5. ti Kevätjuhlat

Teresa ry on Helsingin molempien katoisten seurakuntien yhteinen yhdistys. Toimimme pääkaupunkiseudulla Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien karitatiivisen työn hyväksi järjestämällä myyjäisiä, joiden tuotosta luovutamme kirkkoherrojen annettavaksi avustuksia vanhusten, sairaiden ja lasten tarpeisiin, sekä tuemme nuorten toimintaa. Yhdistyksellä on myös tärkeä tehtävä katolisen identiteetin vahvistamisessa ja sen vuoksi esitelmä- ja keskusteluilat muodostavat laajan osan toiminnastamme.

Seniorit

Messu tiistaina 21.helmikuuta kello 14.00 Pyhän Henrikin katedraalissa. Messun jälkeen kokoontuminen seurakuntasalissa. Pauli Gorski on luvannut kertoa muistojaan Pyhän Hyacinthuksen kirkosta Viipurissa. Tervetuloa!

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen ajalle 3.2.-26.2. on toimitettava viimeistään 20.1. mieluiten sähköpostitse osoitteeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeistä aineistosta kopio itselläsi!

Kirkon ja valtion erosta Ranskassa sata vuotta Séparation-lain aate- ja yhteiskuntahistoriallista taustaa

Tässä kolmiosaisessa sarjassa turkulainen Mika Keränen esittää historiallisen katsauksen kirkon ja valtion 100 vuotta sitten tapahtuneeseen eron johtaneista syistä ja tämän eron toteutumisesta Ranskassa. Osa 2/3.

Vallankumouksen jälkeen

Vallankumouksen radikaaleimman vaiheen jäätyä taakse vallan otti käsiinsä Napoleon. Hän saatoi kirkon ja Ranskan valtion väliset suhteet jotakuinkin normaaleiksi vuonna 1801 Pyhän Istuimen kanssa solmitulla konkordaatilla. Sen mukaan katolisuus ei enää ollut Ancien Régimen tapaan ainoa sallittu uskonto mutta se oli edelleen ”ranskalaisten enemmistön uskonto”, ja siten sille kuului tietty erityisasema. Kirkon ja valtion yhteys palautettiin. Samalla kirkko sai takaisin joitakin sen vanhoista privilegioista. Napoleonin kukistuminen ja ensimmäinen restauraatio vuonna 1815 eivät tuoneet merkittäviä muutoksia konkordaattiin, joka pysyi kaikessa oleellisessa voimassaan aina 1900-luvun alkuun saakka. Sille osalle ranskalaisista yhteiskuntaa, jota vallankumous oli pahoin järkyttänyt, kirkko merkitsi nyt keskeisintä yhteiskuntaa koossa pitävää voimaa. Lukemattomien pappien ja muiden kirkon palvelijoiden vallankumouksellisten käsissä kokemat kärsimykset ja heidän antamansa veritodistus osaltaan kohottivat kirkon moraalista arvovaltaa uskovien silmissä. Myös 1800-luvun alkupuolen romanttiset aatevirtaukset lujittivat kirkon asemaa monien sydämissä.

Välittömästi vallankumousta seuranneina vuosina kirkon itsensä piirissä voitti laajalti alaa ajattelutapa, jota voidaan kutsua providentialismiksi. Sen mukaan vallankumous oli kaikessa demonisessa julmuudessaankin ollut kaitselmuksen työtä sikäli, että se oli ravistellut kirkon hereille siitä itsetyytyväisestä unesta, joka oli leimannut monia kirkollisia piirejä 1700-luvulla. Tuolla ”valistuneella” vuosisadalla yleisesti vallinnut uskon laimeus ja gallikaanisen tradition ruokkima ynseys Pyhän Istuimen auktoriteettia kohtaan -so. kirkon katolisuuden tosiasiallinen kieltäminen -ymmärrettiin nyt monissa kirkollisissa piireissä syneiksi, joista oli tehtävä parannus. Ranskan kirkon johto pysyi kaikesta huolimatta koko 1800-luvun ensimmäisen puoliskon pääosin gallikaaneiksi luonnehdittavien prelaattien käsissä.

Mutta maalaispappien ja vaatimattoman kirkkorahvan piirissä syveni tietoisuus Ranskan kristillisestä kutsumuksesta. Tätä kutsusta ei voitu ymmärtää erillään kirkon katolisesta kokonaisuudesta ja kiinteästä yhteydestä Pyhään Isään. Ikivanha ajatus Ranskan kansakunnasta ennen muuta kirkon vanhimpina tyttärenä (la fille aînée de l'Église) sai uutta pontta. Vuosisadan puolivälissä katolisen Ranskan itsetunto oli vahvassa kas-

vussa. Paavi Pius IX oli Ranskassa ehkä vieläkin suosituimpi kuin muualla katolisessa maailmassa. Vuosisadan puolivälissä alkoi hahmottua kansanomaisen pyhiinvaellusliike. Samoin elpyi uudelleen myös mariaaninen hurskaus, joka sai tulta erityisesti Lourdesin köyhän paimentytön Bernadette Soubirous'n vuonna 1858 saamasta ilmestyksestä. Sinänsä vanha Jeesuksen Pyhän Sydämen hartaus elpyi sekkin. Katolinen Ranska näytti olevan heräämässä pitkästä unesta; ja mikä tärkeintä, kaikella tällä liikehdinnällä oli vahvasti kansanomaisen leima. Mutta samaan aikaan vahvistui tahollaan myös France laïque, joka katolisen Ranskan kannattajakunnan pääosasta poiketen oli pitkälti radikaalien intellektuellien liike. 1800-luvun puoliväliin tultaessa nämä radikaalit olivat löytäneet itselleen henkisen kodin erityisesti vapaamuurariliikkeen suojista.

Vapaamuurarit antiklerikalismin keihäänkärkenä

Katolisen Ranskan jyrkimpien jäsenten silmissä vapaamuurarius (franc maçonnerie) on pitkään ollut eräänlainen kaiken Ranskaa kohdanneen pahan selittävä mörkö, bête noire. Käsitys ei ole aivan vääriä, hieman liioiteltu kylläkin. Jesuiittaisi Abbé Barruelin ajatus vapaamuurarien salaliitosta Ranskan vallankumouksen takana ei kestä historiallista tarkastelua. 1700-luvun vapaamuurarius näet oli sekä ideologisesti että organisatorisesti hyvin heterogeeninen liike. Vapaamuurariaatteiden ja vapaaajattelun (libre pensée) välillä kyllä oli tiettyä ideologista päällekkäisyyttä jo siksi, että kummankin liikkeen jäljet johtavat 1600-luvun Englannin varhaisliberalismin syytehtäälle. Myös monia vallankumouksellisia inspirointu ”luonnollinen uskonto” Korkeimpine Olen-toineen ja Suurine Arkkitehteineen on epäilemättä sukua vapaamuurariloisien hämärissä harjoitetuille riiteille, niin vähän varmaa kuin niistä tiedetäänkin. Kaikesta huolimatta useimmat Ranskan loosit olivat vielä vallankumouksen ja restauraation aikoina jäsenkuntansa osalta aristokraattisia ja arvomaailmaltaan selkeän konservatiivisia, monet jopa ultrarajalistsia. 1800-luvun puoliväliin tullessa tilanne kuitenkin oli muuttunut.

Ranskalaisen vapaamuurarituden useista traditioista Pariisiin ympäristöön keskittynyt Le Grand Orient –loosiperhe kehittyi 1800-luvun kuluessa yhä tasavaltalaisempaan ja antiklerikalistisempaan suuntaan. Juuri Grand Orientin piiriin kuuluvat loosit keräsivät toisen keisarikunnan aikana radika-

leja nuoria intellektuelleja siipiensä suojiin, eikä Grand Orientin ja radikaalin antiklerikalismin välinen side sen jälkeen ole varsinaisesti katkenut koskaan. Vuosisadan loppupuolella valtaan nousseen radikaalipuolueen miehet olivat jo suurelta osin vapaamuurareita. Vallan saatuaan he alkoivat toteuttaa kirkon vastaista ohjelmaansa kaikessa tinkimättömydessään. Pitkän tähtäimen tavoite oli kirkon ja valtion totaalinen ero.

1800-luvun loppupuolella radikaalin antiklerikalismin ja Grand Orient -vapaamuurarituden välinen yhteys oli niin ilmeinen, ettei tarvitse ihmetellä katolisen Ranskan monien kannattajien keskuudessa uudelleen yleistyneitä salaliitoteorioita. Antiklerikaalit olivat pitkään viljelleet omassa propagandassaan vanhaa legenda ”jesuiittien salaliitosta”; nyt juonittelevasta vapaamuurarista tuli katolilaisille eräänlainen jesuiitan antiklerikaali peilikuva. Varsinaisen vapaamuurarisalaliiton tueksi ei löydy historiallista evidenssiä. Ensiksikään vapaamuurarit eivät vaihtuneet salaamaan loosisyenyttäen muulta maailmalta, ainoastaan rituaalien yksityiskohdat pyrittiin pitämään vain vihkiytyneiden tiedossa. Toiseksi Grand Orientin piiriin kuuluneet loosit eivät muodostaneet mitään maanalaista armeijaa yksityiskohtaisine strategioineen. Pikemminkin näyttää olleen kyse eräänlaisista ajatushautomoista eli nykytermein ”think tankeista”. Se, että haudotut ajatukset kumpusivat suoraan valistuksen ja vallankumouksen antikristillisestä perinteestä, ei ollut mikään salaisuus kenellekään. Vaikka salaliitoteorioihin ei uskoi-sikaan, ei katolilaisilla -tai kristityillä ylipäätään -ole mitään syytä pyrkiä suluttamaan puolueettomasti vapaamuurareihin; eivät heidän ole puolueettomia meidän suuntaan.

Kolmas tasavalta ja radikaalin antiklerikalismin uusi nousu

Virallisen Ranskan ja kirkon suhteet olivat aina 1870-luvulle saakka vähintäänkin korrekitt. Tästä poikkeuksen muodostavat tietenkin ne lyhyet välivaiheet, joiden aikana hallitusvalta oli vallankumouksellisten käsissä vuosina 1830 ja 1848. Tilanne ei heti kovin radikaalisti muuttunut myöskään vuosien 1870–71 aikana Ranskaa kohdanneiden ulkoisten ja sisäisten mullistusten jälkeen. Tuolloin maa kärsi nöyryyttävän tappion Preusia vastaan harkitsematomasti aloitetussa sodassa. Tappion seurauksena Ranska menetti itäiset

Alsacen ja Lorrainen (Elsass ja Lothringen) maakunnat, mikä oli erittäin traumaattinen kokemus niin tasavaltalaisille kuin katolilaisillekin. Lisäksi keisari Napoleon III menetti valtaistuimensa ja maa joutui käytännössä sisällissotaan, joka huipentui Pariisin kommuunina tunnettuun veriseen kapinaan. Kommuunin kannattajien eli kommuardin sinänsä kirjavassa joukossa oli monia puhdasverisiä jakobiineja ja la 1793. Tästä saatiin julma näyttö mm. Pariisin arkkipiispan ja monien muiden pappien murhissa. Kapina kuitenkin kukistettiin ja syntyi Ranskan kolmas tasavalta.

Katolisen Ranskan piirissä monet olisivat toivoneet monarkian restauraatiota ja ainoana laillisena pidetyn Bourbon-dynastian paluuta valtaistuimelle. Nämä toiveet osoittautuivat kuitenkin epärealistisiksi. Tilanne ei silti näyttänyt erityisen huolestuttavalta, sillä uusi tasavalta ei ensimmäisinä vuosinaan ollut kovin radikaali, epäilemättä ainakin osaksi siitä syystä, että radikaalista tasavaltalaisuudesta oli juuri saatu hyvin vähän houkutteleva esimerkki Pariisin kommuunissa. Vaikka historian tutkimuksessa näistä 1870-luvun vuosista käytetään nimitystä ”konservatiivinen tasavalta” (République conservatrice), uusi tasavalta kelpasi myös liberaaleille eli maltillisille.

Tasavallalla oli kuitenkin jatkuvasti voimaansa kasvattava radikaali oppositio, jonka jäsenistä monet olivat sosialisteja, anarkisteja tai muita termin nykyisessä merkityksessä vasemmistolaisia. Mutta näiden lisäksi oli olemassa vahva porvarillisen radikalismien suuntaus, jota ei Pohjois- tai edes Keski-Euroopassa mainittavassa määrin ole esiintynyt. Radikaalit olivat porvareita siinä mielessä että he eivät kannattaneet tuotantovälineiden sosialisointia. Porvarillisen maailmankatsomuksen kahdesta päähaarasta, liberalismista ja konservatismista he erosivat ennen muuta yhdessä suhteessa: he olivat jyrkkiä ja leppymättömiä kirkon vihollisia, antiklerikaaleja - ja varsin usein vapaamuurareita. Radikaalit julistautuivat Ranskan vallankumouksen jakobiinien ideologiseksi perillisiksi. Heille Ranskan historia, ellei koko maailmanhistoria, alkoi Ranskan vallankumouksesta. Radikaalipuolue (Parti radical) perustettiin vasta 1901, mutta radikaali oppositio vahvistui asemiaan kautta koko 1870-luvun. Vuosikymmenen lopun sisäpoliittisten kriisien seurauksena heidän otteensa valtiollasta vahvistui merkittävästi, mikä heijastui välittömästi kirkon ja valtion välisiin suhteisiin.

Radikalisoituneensa kolmas tasavalta alkoi yhä häikäilemättömämmin nostaa esiin vuoden 1793 ihanteita ja arvoja ainakin retoriikassaan. Vaikka poliittinen käytäntö toki pysyi maltillisempaina (pappien pistämistä giljotiiniin eivät radikaalit sentään vaatineet), riitti pelkkä retorinen sitoutuminen jakobiiniin tunnuksiin nostamaan hiukset pystyyn monen katolilaisen päässä.

Radikaalit olivat usein (vaikka eivät aina) vannoutuneita rationalisteja. Rationalismissa oli jo 1700-luvulla ollut kvasiuskonnollisia piirteitä mutta ne korostuivat entisestään mm. modernin positivistisen tieteenfilosofian synnyttyä 1800-luvun puolivälissä. Tämän suuntauksen oppi-isällä August Comtella oli suuri vaikutus moniin tasavaltalaisiin. Varhainen positivismi oli pitkälti naivia scientismiä eli tieteis- ja edistysuskoa, joka vahvistui 1800-luvun lopun nopean tieteellisen kehityksen ja Darwinin evoluutioteorian kaltaisten uusien luonnontieteellisten innovaatioiden myötä. Se, että kyse oli todella uskosta, selittänee suurelta osin tasavaltalaisien antiklerikalismin fanaattisuuden ja jopa ajoittaisen väkivaltaisuuden; kirkon edustamaa ”obskurantismia” ja ”jesuitismia” vastaan nostettiin siis itse asiassa kilpaileva uskonto. Ennen radikaalipuolueen perustamista tämän ”uskonnon” tärkeimpiä ko-koavia voimia organisaatiotasolla olivat Grand Orient -perheeseen lukeutuvat vapaamuurariloisit.

Antiklerikalismin uusi nousu kolmannen tasavallan alkuaikoina selittyi osaltaan myös tarpeella saada aikaan hajanaiset tasavaltalaisryhmät yhteen kokoava selkeä teoreettinen perusta. Kaikki tasavaltalaiset eivät ainakaan yksityisesti olleet erityisen radikaaleja. Näitä maltillisia (modérés), lähinnä liberaalismin aatemaailman sitoutuneita tasavaltalaisia radikaalit kutsuivat ”oportunisteiksi”, ja heille antiklerikalismi saattoi olla pikemminkin väline kuin päämäärä sinänsä. Voitaaneen todeta, että edistyksen ja rationalismin nimeen vannovaan antiklerikalistiseen ideologiaan sitoutuminen oli Ranskan kolmannessa tasavallassa se, mikä erotti jyvät akanoista, siis paitsi tasavaltalaisen Ranskan sen vihollisesta katolis-monarkistisesta Ranskasta, myös tosi tasavaltalaiset liberaaleista ”hoipertelijoista”.

Kun radikalismiinkin kallistuvat tasavaltalaiset olivat saaneet enemmistön alahuoneeseen, Voltairen vanha écrasez -ohjelma näytti olevan toteuttamiskelpoinen ensimmäistä kertaa sitten vallankumouksen. Sytyke ensimmäiselle varsinaiselle antiklerikalismin purkaukselle kolmannessa tasavallassa tuli

Ranskan rajojen ulkopuolelta. Kun uusi Italian kuningaskunta teki Roomastamaan pääkaupungin, paavista tuli ”Vatikaanin vanhi”. Hän pyysi vuonna 1877 kaikkien maiden katolilaisilta apua tilanteeseensa. Ranskan katolilaisten vaikutusvaltaiset etujärjestöt vetosivat valtioon paavin auttamisen puolesta, mikä ravostutti parlamenttia hallitsevat tasavaltalaiset perusteellisesti. Alahuonetta tuolin johtanut Léon Gambetta käytti tilannetta hyväkseen kootakseen kaikki tasavaltalaisryhmät tämän yhden asian ympärille. Hän piti jyrisevän puheen, jossa tuli antaneeksi tasavaltalaiselle Ranskalle uuden sotahuudon, josta pian tuli lentävä lause: ”Pappisvalta, siinä on vihollisemme!” (Le cléricalisme, voilà l’ennemi!). Viimeistään Gambettan puheen jälkeen antiklerikalismi muodossa tai toisessa yhkiinty useimpia tasavaltalaisia väkistöväksi ideologiseksi periaateiksi.

Vuosisadan lopulle tultaessa ranskalaisessa antiklerikalismissa voidaan havaita kolme päätyppiä, jotka kaikki itse asiassa olivat olleet muodossa tai toisessa olemassa jo vallankumouksen päivinä. Päätyypit olivat: 1) positivistiseen tieteenfilosofiaan ankkuroitunut ateismi, jonka kannattajista useimmat olivat eri lajin sosialisteja; 2) ”spiritualistisesti” tai deistisesti perusteltu kirkkonvastaisuus, joka jakoiin njohtaja Robespierren tapaan uskoi jonkinlaiseen Korkeimpaan Olentoon ja sielun kuolemattomuuteen, vaikka hylkäsi kristillisen ja varsinkin katolisen tradition kaikissa muodoissaan; tämän suuntauksen kannattajia oli erityisesti porvarillisten radikaalien joukossa; 3) kansanomaisen antiklerikalismi, jota käytännössä joutuivat positivistiset määreet ja joka oli kaikista antiklerikalismista lajeista brutalein; se kukki erityisesti erilaisten bulevardijulkaisujen karkeissa papistonvastaisissa pilakuissa, pilkalauluissa jne. Kaikki nämä antiklerikalistiset muodot lujittivat asemiaan 1880-luvulla, mutta niin teki tahollaan myös La France catholique. Kuilu ”kahden Ranskan” välillä leveni ja syveni.

Ranskalaisen katolisuuden tila 1880-luvulla – ”ultramontanismin” läpimurto

Kuinka paljon kirkolla 1880-luvulla loppujen lopuksi oli valtaa ja kuinka valta ilmeni? Napoleonin konkordatin jälkeen ei ollut tapahtunut oleellisiä muutoksia tässä suhteessa. Kirkon institutionaalinen valta oli siis kolmannen tasavallan Ranskassa kaukana siitä etuoikeutetusta asemasta mikä sillä oli ollut Ancien Régimen aikana. Kirkon henkinen valta, so. ote erityisesti maaseutuväestöjen sieluista, lienee huolestuttanut radikaaleja eniten.

Politiittisesti katolinen uskontulkinta oli tähän aikaan korostetun konservatiivista, mikä ilmenee hyvin paavi Pius IX:n Quanta cura – ensyklykassa (1864). Nykyään jotkut tämän asiakirjan kuuluisan

Syllabus-liitteen anathemoista tunnutvat hieman kärjistetyiltä mutta tuon aikakauden näkökulmasta ja kirkon tuoreen historiallisen kokemuksen valossa niissä ei ole mitään ihmettelemistä. Yhtä kaikki, Ranskan katolilaisten enemmistö ymmärsi monarkian ainoaksi Jumalan tahdon mukaiseksi hallintomuodoksi ja tasavallan juuriaan myöten ”jumalattomaksi” (sans-Dieu).

Vuosisadan loppua kohti tultaessa ultramontanistiset painotukset olivat vahvistuneet sekä papiston että aktiivisten maallikkouskoven keskuudessa perinteisen gallikanismin kustannuksella. Tasavallan näkökulmasta tämä merkitsi sitä, että Ranskan rajojen sisällä oli suuri joukko sellaisia ihmisiä, jotka eivät vain sydämensä pohjasta inhooneet tasavaltaa vaan myös halukkaasti seurasivat vieraan, tasavallalle notorisen vihameilisen vallan, so. Pyhä Istuimen, ohjeita kaikissa asioissa. Gallikaanisesti suuntautunut kirkko olisi ollut tasavallalle sikäli siedettävämpi, että se olisi ollut ainakin kansallinen kirkko; vetosihaan Gambettakin yllämainitussa palopuheessaan 1600-luvun suureen gallikaani-piispaan Bossuet’hen!

Ultramontanismi tulee sanoista ultra montanes eli ”vuorten (Alppien) takainen”. Ranskan näkökulmasta Alppien takana on tietenkin Italia ja erityisesti paavin Rooma. Ultramontanisteiksi oli jo Ancien Régimen aikana kutsuttu niitä, jotka pitivät gallikanismissa kirkon katolisen olemuksen vastaisena ja halusivat rajoittaa kuninkaan valtaa kirkollisissa asioissa paavin hyväksi. 1800-luvun alkupuolen kuuluisia ultramontanisteja olivat mm. restauraation suuri konservatiivideologi Joseph de Maistre ja liberaaleista utopioistaan tunnettu isä Lamennais. Viimeksi mainittu ultramontanismi nousi hänen toiveestaan saada opeilleen Pyhän Isän tuki, ja kun ilmeni, ettei tukea tulisi, hän jätti ensin pappouden ja pian koko kirkon.

Yleispoliittisesti de Maistre ja Lamennais olivat mahdollisimman etäällä toisistaan, silti kumpaakin voi perustellusti pitää ultramontanistina. Alun perin ultramontanismi on siis poliittisesti jorseenkin neutraali termi. 1800-luvun lopulla ultramontanismin oli kuitenkin tullut radikaalien haukkumasana niille katolilaisille, jotka eivät halunneet olla missään tekemisissä jammalattomaksi tietämänsä tasavallan kanssa ja panivat kaiken ajallisen toivonsa Pyhään Isään. Koska tasavaltalaisessa radikalismissa oli vahva kiihkonationalistinen juonne (vaikka radikaalit itse eivät sellaisen olemassaoloa myöntäneetkään), ”ultramontanistista” katolisuutta alettiin jyrkimmissä piireissä pitää suoraan maanpetturuutena, joka olisi kitkeittävä Ranskasta juurineen. Vatikaanin I kirkolliskokouksen julistettua 1870 opin paavin ex cathedra -erehtymättömyydestä uskon ja moraalin kysymyksissä nämä tuntemukset epäilemättä vahvistuivat.

Vuosisadan loppupuolella katolisuus eli voimakasta nousukaut-

ta Ranskassa, mikä oli suoraa jatkoa jo aikaisemmin alkaneelle kehitykselle. Lukuitaio alkoi olla jo yleistä ja katolinen lehdistö kasvat- ti levikkiään, mikä puolestaan vahvisti katolista identiteettiä. Kansanomaisen pyhiinvaellusliike voimistui nykyaikaisten joukkoliikennevälineiden ansiosta. Pyhiinvaelluksia edisti erityisesti assumptionistien sääntökunta, jonka merkitys sisälähetystyössä oli muutenkin omaa luokkaansa. Radikaalit vihasivat tätä sääntökuntaa ja jesuiittojen ohella siitä tuli keskeinen antiklerikalistisen propagandan sylkykupa.

Vuosien 1870–71 traumaattiset kokemukset vahvistivat katolilaisten keskuudessa asennetta, joka oli sukua restauraation vuosien providentialismille. Preussin vastaisessa sodassa kärsittyä tappiota ja itäisten maakuntien menetystä pidettiin Jumalan rangaistuksena Ranskan synneistä. Lisäksi kansakunnan katsottiin olevan kääntymyksen ja katumuksen tarpeessa erityisesti Pariisin kommunin rikosten tähden. Katumuksen väli-neeksi nousi ennen muuta Jeesuksen Pyhän Sydämen kultti. 1874 Ranska vihittiin Pyhälle Sydämel-le. Samoihin aikoihin panttiin alulle Pyhälle Sydämellemie omistetun Sacré-Cœur –basilikan rakennustyöt Pariisin Montmartren kukkulaalle. Tämän nykyään Pariisin tärkeimpiin maamerkkeihin ja turistikohhteisiin kuuluvan kirkon valmistuminen vei vuosikymmeniä mutta jo valmisteluvaiheessa hanke herätti radikaalien raivon, sillä sen nähtiin loukkaavan kommunardien muistoa; radikaalit näet pitivät näitä terroristeja oman asiansa marttyyreina. Katolinen Ranska siis kokoontui Pyhän Sydämen lipun ympärille samoihin aikoihin kun vallankumouksellisen Ranskan trikolori lopullisesti vahvistettiin maan kansallisuuslipuksi. Asetelma tuo mieleen vuosien 1792–95 sisällissodan, jolloin kuninkaalle ja kirkolle uskollisten Vendéen vastavallankumouksellisten talonpoikien taistelulippuun oli kirjottu Jeesuksen Pyhä Sydän.

1880-luvulle tultaessa ranskalaisella katolisuudella oli uusi ja entistä monella tapaa dynaamisempi ilme. Erityisesti assumptionistinen kansanhurskaus ja Jeesuksen Pyhän Sydämen kultti olivat tämän muodonmuutoksen näkyvimpiä ilmenemismuotoja. Vanhojen gallikaanisten oppien kannatus kävi katolilaisien keskuudessa yhä harvinaisemmaksi ja Pyhän Isän suosivastaavasti kasvoi. Aikaisemmin 1800-luvulla oli siellä täällä esiintynyt varovaisia yrityksiä löytää tapoja, joilla tasavaltalaisuus ja katolisuus voitaisiin sovittaa yhteen. 1870-luvulla, kolmannen tasavallan keskeisten virkojen ollessa vielä konservatiivien käsissä, kompromissi näytti mahdolliselta mutta 80-luvulle tultaessa radikaalit vahvistivat tasavallassa asemiaan ja sovinnon mahdollisuudet heikkenivät. Ensimmäinen todellinen yhteenotto tasavallan ja kirkon välillä käytiin koululaitoksesta.

Kiista koulutuksesta – sääntökuntien vainot

Kysymys koulutuksesta on aina ollut monella tapaa kirkon ja valtion välisten suhteiden keskiössä. 1880-luvun Ranskan asetelmat opetus-toimen saralla perustuivat vuosisadan ensipuoliskolla laadittuihin lakeihin, jotka antoivat kirkolle keskeisen roolin ala- ja keskiasteen opetuksessa. Loi Guizot (1833) velvoitti jokaisen kunnan (commune) perustamaan ainakin yhden koulun (pojille). Laki määräsi uskonnon yhdeksi tärkeimmistä oppiaineista ja jätti kuntien vapaaseen harkintaan sen, annetaanko opetustoimi maalliko-opettajien vai uskonnollisten sääntökuntien tehtäväksi. Jos päädyttiin maallikoihin, heidän tuli alistaa opetusohjelmansa paikallisen kirkkoherran tarkistettavaksi. Loi Falloux (1850) vahvisti sääntökuntien asemaa, vaikka ei antanutkaan opetustointa kirkon ehdottomaksi yksinoikeudeksi. Tasavaltalaisten antiklerikaalien tavoitteena oli täysin yhtenäisen ja ennen kaikkea maallinen (laïque) julkinen koululaitos, jossa kirkolla ja sen vihatuilla sääntökunnilla ei olisi ollut mitään sija. Opetusohjelma olisi ollut ”puolueeton”, siis täysin uskonnon ajan positivistisen tieteenfilosofian hengessä. Lisäksi lapsen isän ei enää olisi ollut mahdollisuutta päättää, mihin kouluun lapsensa lähtä. Ranskalainen historiantutkija Jean-Paul Scot näkee koulukii- tassa paradoksaalisia piirteitä:

[Kirkonmiehet suosivat tunnustuksellisen opetuksen vapautta mutta vastustivat ajatusta vapautta, kun taas antiklerikaalit suosivat [-] maallista opetustointa mutta vastustivat opetuksen vapautta. [käännös kirjoittajan]

Antiklerikaalien vastenmielisyys koulutuksen vapautta kohtaan onkin paradoksi (sisisnäennäinen järjenvastaisuus) sanan varsinaisessa merkityksessä. Kysymys oli yksinkertaisesti kilpailusta ranskalaisen sieluista. Antiklerikaalit tiesivät olevansa heikoilla niin kauan kun kirkolla olisi vapaus siirtää ”obskuraantteja” oppiaan aina uusille sukupolville. Siksi julkisen koululaitoksen täydellinen maallistaminen oli kautta koko 1800-luvun antiklerikaalien tärkeimpiä yksittäisiä tavoitteita. 1870-luvun lopulta alkaen tämän tehtävän kiireellisyys korostui entisestään.

Toinen tärkeä ja itse asiassa edelliseen läheisesti liittyvä tehtävä oli kirkon sääntökuntien vastainen taistelu. Erityisen vihattavia olivat tietenkin jesuiitat. Jesuiitat oli ensimmäisen kerran karkotettu Ranskasta itse asiassa jo Ancien Régimen viime vuosina samalla kun koko järjestö lakkautettiin mutta 1814 he olivat palanneet. Jesuiittojen ja muutaman muunkin sääntökunnan asema oli kuitenkin juriidisesti huteralla pohjalla, koska kaikkia vuonna 1814 tai sen jälkeen

palanneita sääntökuntia ei ollut virallisesti laillistettu. Kolmannen tasavallan radikalisoituessa tämä osoittautui järjestöille kohtalokkaaksi.

1880-luvulle tultaessa kirkon sääntökunnat vastasivat edelleen suuresta osasta alkeis- ja toisen asteen koulutusta, elleivät suoraan, niin välillisesti valvomalla maalliko-opettajien opetuksen puhdasoppisuutta, ja kaikista sääntökunnista juuri jesuiitoilla oli perinteisesti vahva jalansija kirkon opetus-tehtävissä. Pääministerinä 1880-luvulla useaan otteeseen toimineen Jules Ferryn johdolla aloitettiin julkisen koululaitoksen maallistamisen samalla kun saatettiin voimaan yleinen oppivelvollisuus. Antiklerikaaleilla oli nyt hullussaan avain kansakunnan nuorison sieluihin, vaikka maallistaminen jäikin vielä puolitehien. Myös kirkon yksityiskoulujen vapautta yritettiin rajoittaa tässä kuitenkin onnistumatta.

Tämän 1880-luvun ensimmäisen maallistamisallaon näkyvin seuraus oli kuitenkin sääntökuntia, erityisesti jesuiittoja kohdannut suoranainen vaino. Tälle suoraan paavin alaiselle sääntökunnalle suunnattu vaatimus ”laillistaa” asemansa tasavallassa saattoi tuoda monelle katolilaiselle mieleen vallankumouksen aikaisen Constitution civile de clergé’n ja papistolta vaaditun uskollisuudenvallan. Siksi laillistamisvaatimukset yleisesti torjuttuina, mikä puolestaan antoi todikaaleille syyn ryhtyä drastisiin toimpiteisiin. Radikaalit saivat ajettua läpi asetuksen, jonka nojalla jesuiittajärjestöä riitettiin sen kiinteä omaisuus ja jonka perimmäinen tarkoitus oli koko järjestön karkottaminen Ranskasta. Jesuiitoille annettiin kolme kuukautta aikaa joko ”laillistaa” asemansa tai lähteä; kieltäytymistapauksissa heidät ajettaisiin majapaikoistaan väkivalloin. 5600 jesuiittaa lähti maasta, 261 sääntökuntataloa (couvents) suljettiin. Samaa toimenpidettä oli tarkoitus soveltaa muihinkin ”laillistamattomiin” (non autorisées) sääntökuntiin mutta vielä tällä kertaa vaino rajoittui jesuiittoihin. Muiden vuoro tuli parikymmentä vuotta myöhemmin.

Ensimmäinen maallistamisalto sai muutamia ”kahden Ranskan” dikotomian kannalta symbolistinen mielenkiintoisia ilmauksia. Esimerkiksi 1881 Grenobleen radikaali pormestari käski poistaa perinteiset kruusifiksit kaupunkinsa koulujen luokkahuoneista ja korvata ne tasavaltaa symboloivan Mariannen rintakuulla. Erään toisen provinssi-kaupungin pormestari ei ainoastaan poistanut kruusifikseja vaan käski vielä heittää ne likaviemäriin! Tällaisten toimenpiteiden rajuus kertoo tasavallan radikalisoituneesta luonteesta. Katolista Ranskaa tasavallan kovat otteet kuohuttivat ja katkeroitivat.

Mika Keränen

Artikkeli päättyy seuraavassa Fidesissä.

Jäsenmaksu: Mahdollisuus tehdä jotakin oman kirkon hyväksi

Reilu vuosi sitten alettiin Helsingin hiippakunnassa kerätä kaikilta katolilaisilta vapaaehtoista jäsenmaksua, jotta hiippakunta paremmin pystyisi itse huolehtimaan kasvavista tehtävistään, tavallisten tehtävien lisäksi muun muassa suurista kiinteistönkunnostuksista, joita erityisesti seurakuntien keskusten kasvavan iän myötä ilmenee yhä useammin. Jäsenmaksun vastaanotosta ja tuloksesta Fides haastatteli vuodenvaihteessa hiippakunnan ekonomia, monsignore Rudolf Larenzia. Hän toivoo jokaisen katolilaisen muistavan tukea kirkkoaan. Jäsenmaksun vapaaehtoisuus ei saisi kuitenkaan tuntua ensi sijassa mahdollisuudelta jättää maksamatta, vaan mahdollisuudelta tehdä jotakin oman kirkon hyväksi.

Pyhän Henrikin katedraali on vanhin seurakuntakirkkomme, ja suojeltuna kohteena se olisi hyvin kallis kunnostettava.

Helsingin hiippakunnassa otettiin syksyllä 2004 käyttöön vapaaehtoinen jäsenmaksu. Palkkaa tai eläkettä nauttivilta pyydettiin – ja pyydetään edelleen – 1,5 prosentin suuruisen osuuden maksamista veronalaisista ansiotuloista. Tällä jäsenmaksulla tuettaisiin sitten hiippakunnan yhteistä taloutta, esimerkiksi hiippakunnan keskusten toimintaa sekä seurakuntien suuria remontteja, joita viime aikoina on esitelty myös tässä lehdessä.

Fidesissä julkaistiin numerossa 06/2005 sivulla 6 tieto- ja hiippakunnan taloudesta. Siinä esiteltiin myös jäsenmaksun kehitystä ensimmäisen vajaan vuoden ajalta. Mitä jäsenmaksulle kuuluu nyt?

Isä **Rudolf Larenz** vastaa: ”Jäsenmaksu otettiin käyttöön marraskuussa 2004, siis runsas vuosi sitten. Ensimmäisten kolmen kuukauden ajan maksuja tuli 10-12 tuhatta euroa kuukaudessa. Sen jälkeen summa laski suurinpiirtein 6.000 euron tasolle.”

Tanskan malli

Samanlainen oli tilanne Tanskassa, kun siellä otettiin samankaltainen vapaaehtoinen tukijärjestelmä käyttöön vuonna 1997. Viime vuonna maassa järjestettiin tehokampanja katolilaisten tietoisuuden ja velvollisuudentunnon kohottamiseksi. Suuret julisteet ilmestyivät seurakuntiin, uskovoille ja papistolle lähetettiin kirjeitä eri kielillä. Niissä tiedotettiin Kööpenhaminan hiippakunnan taloudellisen ti-

lanteen kehityksestä ja hiippakunnan jäsenten tuen tarpeesta, jotta hiippakunnan toimintoja voitaisiin ylläpitää.

Isä Rudolf kertoo: ”Raha käytetään tietääkseni suurin piirtein niin kuin meilläkin: välttämättömiin rakennusprojekteihin ja remointteihin, suuriin kirjaprojekteihin, henkilökuluihin eli palkkoihin. Tanskassa on noin 35 tuhatta katolilaista, joiden palveluksessa tarvitaan tietenkäytäntöä. Kampanjalla pyrittiin

vauhdittamaan kirkon tukemisintoa ja lisäämään hiippakunnan jäsenten osallistumista.”

Suomessa hiippakunnan jäsenmaksuun osallistuminen ei tähän asti ole ollut kohtuullista. Isä Larenzin mukaan säännöllisesti kuukausittain jäsenmaksua maksaa noin 120 katolilaista. ”Jos otetaan huomioon, että jäsenmaksua on alusta tähän asti suorittanut noin 580 henkilöä, voidaan huomata, ettei vielä riittävästi ole ymmärretty, että

kysymys on säännöllisestä tuesta aivan samanlaisella tavalla kuin seurakunnan kolehdin suhteen”, hän toteaa ja päätelee: ”Se on suuruusluokaltaan 10-15 prosenttia niistä hiippakuntalaisista, jotka oletettavasti voisivat osallistua jäsenmaksun maksamiseen, koska ansaitsevat palkkaa tai nauttivat eläkettä.”

Jäsenmaksu vai kirkollisvero?

Meillä Suomessa tätä kirkon taloudellista tukemista kutsutaan ”vapaaehtoiseksi jäsenmaksuksi”. Tanskalaiset tuntevat sen nimellä ”vapaaehtoinen kirkollisvero”. Isä Larenzin mielestä molemmilla nimityksillä on hyvät ja huonot puolensa. Tanskan termi vain on sisäisesti ristiriitainen, kun siinä puhutaan vapaaehtoisesta ja verosta samalla kertaa. Verohan on pakollinen. Siksi Suomessa on käytössä ”jäsenmaksu”. Sekään ei ehkä ole paras sana, mutta ”kirkon tuki” olisi ehkä sekin vähän kömpelö.

”Silloin, kun ’jäsenmaksu’-sana otettiin käyttöön, oltiin toki tietoisia siitä, että sana on tullut myös yhdistystoiminnassa. Tällöin siihen liittyy monesti käsitys siitä, että jäsenmaksun perusteella jäsen saa monenlaisia palveluja sekä esimerkiksi jäsentiedotteita. Tämä pitää paikkansa, paitsi ns. jäsentiedotteen eli Fides-lehden osalta”, isä Larenz muistuttaa. ”On lopultakin realistisempaa, että kaikki asiat hoidetaan erikseen”, hän sanoo ja selvittää: ”Silloin Fides saa oman maksunsa, hiippakunta oman tukensa ja seurakunnat omansa kolehtien ja lahjoitusten kautta. Tämä on mielestäni terveempi taloudellinen lähestymistapa kuin kaiken pistäminen yhteen isoon kakkuun.”

Moniulotteinen todellisuus

”Hiippakunta on maailmanlaajuisessa kirkossa ’perusyksikkö’, johon jokainen katolilainen kuuluu. Hän käy yhden seurakunnan kirkossa sunnuntaisin tai myös arkisin, osallistuu sen elämään tavalla tai toisella ja tukee sitä. Mutta kaikki seurakunnat kuuluvat yhteen suurempaan yhteisöön eli hiippakuntaan, joka palvelee seurakuntia monin

tavoin, joskus ilman, että me sitä edes huomaamme. Esimerkiksi Katekeettisessä keskuksessa tehdään paljon työtä kaikkien katolisten lasten ja nuorten hyväksi. Tiedotuskeskus taas ei julkaise vain Fides-lehteä, vaan tiedottaa kirkosta ja julkaisee myös kirjallisuutta”, isä Rudolf toteaa.

Mutta eikö maksuja voisi yhdistää, olisihan se helpompaa maksajalle? Tällainen käytäntö hävittäisi kuitenkin maksujen tarkoitusten läpinäkyvyyden ja tavallaan vähentäisi uskovien päätösvaltaa. Jäsenmaksun voi sitä paitsi panna automaattisesti menemään tililtä. Kannattaa myös muistaa uusia pankin toimeksianto, kun edellinen umpeutuu.

Näin siis on: hiippakunnan jäsenmaksu on kirkon tuki, ja se on erillään seurakuntien tukemisesta vaikkapa kolehdin tai erillisten lahjoitusten kautta. Samoin Fides-lehden katolilaisille vapaaehtoinen tilausmaksu (lehtihän lähetetään kaikkiin katolisiin koteihin automaattisesti, ikään kuin seurakuntien tilaamana) on erillinen maksu.

Jäsenmaksun tarkoitusta ei vielä ole täysin ymmärretty

Tyytyväisenä isä Larenz on pannut merkille sen, että jäsenmaksun maksaminen ei ole juurikaan pienentänyt seurakunnissa kerättyjä kolehteja. ”Jäsenmaksuun osallistuvat ihmiset tuntevat hyvin ymmärtäneen, mistä on kysymys”, hän toteaa ja sanoo: ”Tilastollisesti nimittäin kolehdit seurakunnissa eivät joko ole laskeneet ollenkaan, tai jos ovat, niin vain 5-10 prosenttia. Toisaalta seurakuntien saamat lahjoitukset ovat hieman kasvaneet.” Jos jäsenmaksun maksajat eivät enää antaisi rahaa kolehtiin, näkyisi muutos tuntuvana kolehtien tulosten laskuna. ”Näin ei ole tapahtunut, ja se on hyvä merkki.”

Sitä vastoin on kuitenkin syytä muistaa, että jäsenmaksuun osallistuvien määrä on vielä pieni. ”Toivottava tietysti on, että ihmiset yhä paremmin tajuaisivat kirkon merkityksen omassa elämässään ja tukisivat sitä, vaikka eivät syystä tai toisesta kirkon elämään kovin säännöllisesti osallistuisikaan”, isä Rudolf sanoo. ”Vaikka tavoite olisikin korkea, olisi kuitenkin erittäin

toivottava, että myös seurakuntaelämästä kaukana olevat katolilaiset tukisivat kirkkoaan. Emme voi rajoittua ajattelemaan pelkästään kirkkorakennusten remonteja, keskustusten jokapäiväistä toimintaa, vaikka tämä kaikki onkin elintärkeää. Näiden näkyvissä olevien asioiden tukemisella ihminen tukee samalla niitä perusvakaumuksia ja -arvoja, joita kaikki katoliset seurakunnat, keskuksat ja lopulta koko kirkko edustaa. Ehkä tukeminen on vaikeaa jollekulle, mutta kannattaa muistaa, että katolinen kirkko on usein ainoa ääni, joka puolustaa luovuttamattomia ja muuttamattomia perusarvoja, esimerkiksi ihmis- ja perhearvoja.”

Aika itsenäistyä

Sitten isä Larenz palaa taksaisiin nykytilanteeseen: ”Meidän olisi päästävää sellaiseen normaaliin tilanteeseen, jossa yhteisö itse rahoittaa oman

toimintansa. Suuret projektit ovat sitten asia erikseen.” Hän uskoo, että 9.000 katolilaisen hiippakunnan pitäisi tähän jo yltää. ”Varmasti aina niin puolet meistä saavat ansiotuloja. Silloin jokainen voisi pienen osan rahankäytöstään kyllä ohjata kirkonkin hyväksi. On suorastaan vähän häpeällistä, ettei läntisessä hyvinvointivaltiossa toimiva kirkko tule taloudellisesti toimeen omillaan. Meidän olisi tajuttava, että kirkko on meille ja yhteiskunnallekin tärkeä. Ehkei se tunnu siltä tänään, mutta miten on vuoden tai kymmenen vuoden kuluttua?”

Näyttää kuitenkin siltä, että monille on tärkeää kuulua kirkkoon, vaikka he sitten jättävätkin maksamatta jäsenmaksun. Isä Larenz toivookin, että maksutaakka ei jäisi vain niiden ”ainaisten, uskollisten, säännöllisesti kirkossa käyvien uskovien varaan vaan että nekin, jotka vain harvoin

osallistuvat kirkon elämään, ymmärtäisivät oman tukensa arvon”.

Paljon puhuttu Saksan tuki ei ole loppunut. Yhtä avokätinen se ei varmaankaan ole kuin aikaisemmin, jolloin Itä-Euroopan ja Latinalaisen Amerikan kohteita oli paljon vähemmän. Vaikka jonakin vuonna jokin projektianomus ei menisikään läpi, voi Saksan tukea anoa uudestaan. ”Silti meidän on aika itsenäistyä, pikkuhiljaa mutta määrätietoisesti”, isä Rudolf toteaa.

Marko Tervaportti

Katekeettinen keskus ilmoittaa

LAUANTAIKURSSIN KEVÄÄN PÄIVÄMÄÄRÄT

Englantilaisella koululla ala-asteen ja yläasteen korvaava opetus klo 10 - 13.45

- 11.2.
- 11.3.
- 8.4.
- 29.4.

Jotta saisi korvaavan merkinnän koulutodistukseen, on syytä koittaa olla joka kerran paikalla.

LÖRDAGSKURSEN

Samat päivät ja paikka, mutta alkaa messulla p. Marian kirkossa klo 9.30 ja loppuu engl. koulussa klo 13.00

HIHTOLOMALEIRI

STELLA MARIKSESSA 18. - 25.2. 2006

Alkaen lauantaina 18.2. n. klo 12 ja päättyen seuraavana lauantaina lounaaseen. Hauskaa yhdessäoloa isosten vauhdittaman ohjelman myötä. Hinta: 90e sisältää majoituksen ja täysihoidon, sisarrushinta 80e. Ikäraja 7 - 13v. Omat lakanat tai makuupussi mukaan. Isosilta erikoishinta 45e edellyttäen työharjoitteluun sitoutumista. Isoskoulutuksessa olleilla ei ikärajoituksia.

Ilmoittautumiset: Katekeettinen keskus: 09.2416095 (henkilötiedot, osoite, puh, ruokarajoitukset, allergiat...), fax: 09-5885157, email: katekeesi@catholic.fi.

Paikkoja on rajoitetusti, joten ensimmäiset 15 tyttöä ja 15 poikaa voidaan ottaa 17.1. lähtien ilmoittautumisjärjestyksessä. Ohjelmassa on mäenlaskua, napakelkka, luistelua, askartelua, saunaa... disco, kilpailuja, karkkipäivä... ja tietenkin liturgiaa. Voit ottaa mukaan oman pulkan tai kelkan, sukset ym. muista kuitenkin merkata ne, jotta eivät häviä. Myös vapaaehtoisia aikuisia tarvitaan aina niin talvella kuin kesäleireilläkin.

Pyhän Henrikin ekumeenista juhlintaa Roomassa

Paavi **Benedictus XVI** tapasi torstaina 19.1. yksityisaudienssilla suomalaisen ekumeenisen valtuuskunnan. Valtuuskuntaan kuuluivat mm. Helsingin piispa **Józef Wróbel** SCJ ja Turun kirkkoherra isä **Peter Gebara** SCJ sekä Es-

poon luterilainen piispa **Mikko Heikka** puolisoineen. Valtuuskunta oli jokavuotiseen tapaan Roomassa kristittyjen ykseyden rukousviikon yhteydessä. Audienssille osallistui myös joitakin suomalaisia katolilaisia, jotka tällä hetkellä

opiskelevat Roomassa, sekä isä **Tuomo T. Vimpari**.

Torstaina 19.1. vietettiin perinteiseen tapaan myös pyhä messu Santa Maria sopra Minerva -basilikassa. Katolisessa messussa saarnasi piispa Heikka, joka vierailun yh-

teydessä lausui muun muassa, että "tietoisuus Kristuksen läsnäolosta ekumeenisessa liikkeessä tuo rauhan ja kärsivällisyyden silloin, kun kirkkojen lähentyminen on hidasta". Birgittalaisisarten vastaanotolla Heikka korosti kirkkojen mahdollisuuksia sovinnon siltojen rakentajina ja sosiaalisen vastuun kantaji-

na. "Yhteinen asiakirja vanhurskauttamisesta antaa myös tälle työlle vankan pohjan", hän totesi.

Vierailua järjestäneen Heikan teologisen erityisavustajan, pastori **Irja Askolan** mielestä "suurten johtajien ekumeeniset tapaamiset rohkaisivat tavallisia kristittyjä paikalliseen ekumeniaan ja keskinäiseen vieraanvaraisuuteen". "Rooman matkan valmisteluissa iloitsin suuresti yhteistyöstä ja avoimuudesta katolisten veljeni, esim. isä **Mattias Türkin** kanssa", Askola lisäsi. Isä Türk toimii Kristittyjen ykseyden edistämisen neuvostossa.

Vierailuun kuului myös ekumeeninen vesper birgittalaisisarten luona.

Paavin puhe valtuuskunnalle on tämän lehden uutis-sivuilla.

Katoliseen messuun Santa Maria sopra Minervan basilikassa osallistui useita kymmeniä ihmisiä. Messussa esiintyi espoolainen Wähäpäimen-kuoro. Kuvassa alkukulkuessa vasemmalta: piispa Wróbel, piispa Heikka, isä Vimpari ja isä Gebara.

KATT/VIS/KT

Katolilaisten valokuvat ja päiväkirjat talteen

Helsingin Sanomien yleisönosastossa kirjoitettiin 29.1. miten jonkun katoliselle kirkolle omaisuutensa testamenttanneen yksin kuolleen vanhuksen tavarat ja valokuvaalbumit kannettiin roskalavalle ja vietiin kaatopaikalle.

Näin ei pitäisi koskaan päästä tapahtumaan. Jokaisen kirkkoherran ja seurakuntien talousasioista vastaavan tulisi tietää, että hiippakunnassa toimii historiallinen toimikunta ja historiallinen valoku-

va-arkisto. Jos testamenttilahjoituksen saaneella seurakunnalla tai yhteisöllä ei itsellään ole asiantuntemusta ja kykyä arvioida valokuvien, muistiinpanojen, päiväkirjojen ja kirjojen merkittävyttä, heidän tulisi kääntyä näiden hiippakuntamme virallisten toimielinten puoleen tai ainakin kysyä niiltä neuvoa.

Päällisin puolin tavallinen perhealbumi saattaa sisältää korvaamattomia valokuvia vaikkapa seurakuntien alkua-

joilta, katolisten partio- ja nuorisoyhdistysten tapaamisista tai pyhiinvaelluksista. Ne olisi saatava talteen hiippakunnan kuva-arkistoon. Päiväkirjat ja muistikirjat ovat myös arvokasta aineistoa, jota voi tarjota hiippakunnan arkistolle tai Kulttuurikeskus Studium Catholicumin historialliselle kokoelmalle. Studium Catholicum voi ottaa vastaan myös kirjoja. Sellaisia-kin vanhoja valokuvia, jotka eivät varsinaisesti liity kirkon

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimitukseen kirjekuoressa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mielenkiintoa ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

omaan historiaan, vastaanottaa Suomen Valokuvamuseo ja sotakuvia Sotamuseo. Suomen katolisella kirkolla ei ole niin pitkää ja runsasta historiaa, että sitä kannattaisi vartavasten hävittää. Olkaamme siksi kaikki tarkkoina, että

kuvat ja tiedot kirkon historiaa saataisiin säilymään.

Markku Koponen

Helsingin hiippakunnan

historiallisen toimikunnan jäsen

Tukholma, Ruotsi

TERVETULOA KARNEVAALEIHIN !

Lauantaina 25. helmikuuta iltamessun jälkeen n. klo 19 Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan seurakuntasalissa karnevaalit.

Ohjelmassa on: ruokatarjoilua, arpajaiset (ota mukaasi kolikkoja), jonkin verran pientä ohjelmaa, yhteislaulua (tanssiakin saa)

Lipun hintaan 15 euroa sisältyy kaikki ruoka ja juomat. Lippuja myydään kirkkokahveilla. Ilmoittautumiset ruoka- ja juomahankintojen takia 20.2. mennessä puh. 239 1953 (Marja-Leena Rautakorpi) tai 050-3022 545 (Tuula Välimaa). Voi ilmoittautua myös kirkkokahveilla.

Pyhän Henrikin Seura

Welcome to the carnival in St. Henry's parish-hall after the Mass on the 25th of February at 19.00.

The price of the ticket including food and drinks is 15 euros. Tickets are sold at the church coffee on Sundays. Please inform us (239 1953 Marja-Leena Rautakorpi or 050-3022 545 Tuula Välimaa) by 20.2. if you are going to attend.

The program: pleasant time together, community singing, lottery.

St. Henry's Society

Vaellus pyhän Ursulan jalanjäljissä jatkuu Puolaan

24.-28.5.2006

Krakova,
Lipnica Murowana
(Ledóchowski-perheen asuinpaikka),

Wadowice
(entisen paavin kotikaupunki),

Czestochowa
(Mustan Madonnan pyhäkkö).

Tarkemmat tiedot (matkan hinta, lennot, majoitukset ja kuljetukset), lähetetään myöhemmin.

Ilmoittautumiset 28.2.2006 mennessä sähköpostitse: urs.sis@pp.inet.fi tai postitse Ursuliinisaret, Tehtaankatu 2, 00140 Helsinki

LASTEN-KERHO 4-6 vuotiaille

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta, lastentarhan tilat, Puistokatu 1a.

12.2.06 su klo 10.30
12.3.06 su klo 10.30
9.4.06 su klo 10.30
14.5.06 su klo 10.30

Tervetuloa!

CARITAS-KUULUMISET

Toimisto on avoinna klo 8-14, Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki puh 09- 135 7998, s-posti info@caritas.inet.fi.

TULE MUKAAN KÄSITYÖPAJAAN!

Käsítőitä ja kulttuurivaihtoa.

Maahanmuuttajajärjestöille ja käsityön ystäville tarkoitettu neulonta- ja virkkauspaja käynnistyy 2. helmikuuta. Kokoonnumme joka toinen torstai klo 17-19 opettelemaan yhdessä neulonnan ja virkkauksen alkeita sekä tutustumaan toisiimme. Tervetuloa mukaan! Paikkana on Caritasen Katariinan Kamari, Maneesikatu 2a, Kruunuhaka, Helsinki. Ilmoittautumiset: Caritasen toimistoon joko puhelimitse tai sähköpostilla. Lisätietoja: Pirjo Riihelä, pirjoriihela@yahoo.co.uk. Kevään pajapäivät ovat: 2.2., 16.2., 2.3., 16.3., 6.4., 20.4., 4.5., 18.5.

Onko sinulla ylimääräisiä neulontalankoja ja suoria- tai sukkuuikkoja sekä virkkuukoukkuja? Käynnistyy käityöpaja ottaa lahjoituksia mielellään vastaan.

* Kaipaako kokoustilaa? *

Caritaksen hallussa Maneesikadulla on pieni Katariinan Kamari, jota voi varata kokouksiin ja tapaamisiin. Tilapäisiin tai toistuviin. Varaukset toimistolta.

* Caritas-kauppa *

Tervetuloa tutustumaan toimiston yhteydessä myytävään kehitysmateriaaliin ja luostarituotteiden valikoimaan!

* "White Band Campaign" *

Köyhyyden vastainen valkoisen nauhan kampanja jatkuu yhä vuonna 2006. Jos olet vielä vailla omaa valkoista tai sinistä rannekettä, niin tule noutamaan tai tilaa omasi toimistosta á 2 euroa. Rannekkeeseen on painettu teksti MAKEPOVERTYHISTORY ja CARITAS.

Arkkipiispa Giovanni Ceirano vihki Tuomo T. Vimparin diakoniksi Lohjan keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa 1998.

In memoriam:

Arkkipiispa Giovanni Ceirano

Monien suomalaisten tuntema arkkipiispa Giovanni Ceirano kuoli kotonaan Lagnascosa, Italian Piemontessa, 30. tammikuuta. Hän toimi apostolisena nuntiutuksena Pohjoismaissa vuosina 1992-1999. Monsignore Ceirano oli syntynyt 20.7.1927.

Arkkipiispa Giovanni Ceirano muistetaan meillä erityisesti siitä, että hän vihki isä **Tuomo T. Vimparin** diakoniksi Lohjan keskiaikaisessa Pyhän Laurin kirkossa vietetyssä juhlallisessa messussa 15. elokuuta 1998. Tämä oli ensimmäinen kerta reformaation jälkeä, kun maamme keskiaikaisessa kirkossa vietettiin katolinen vihkimys.

Pohjois-Italiasta kotoisin ollut Giovanni Ceirano tunsikin jo nuorena kutsumuksen palvelulla Jumalaa ja kirkkoa pappina. Hän sai pappisvihkimyksen Saluzzon hiippakuntaa varten vain 23-vuotiaana, mikä tosin siihen aikaan ei ollut aivan tavatonta. Suoritettuaan kanonisen oikeustieteen tohtorin arvon ja Vatikaanin Paavillisen diplomaattiakatemian isä Ceirano otettiin Pyhän istuimen diplomaattikunnan palvelukseen.

Paavillisen diplomaattina hän ehti palvella kaikilla mantereilla, mm. Boliviassa, Haitilla, Itävallassa, Etelä-Afrikassa, Kongossa, Tansaniassa, Jerusalemissa ja Saksassa. Erityisellä lämmöllä hän muisteli mieluusti työtehtäviään Pyhällä maalla, jonka kansojen kohdalla oli jatkuvasti hänen rukouksissaan.

Paavi Johannes Paavali II nimitti Giovanni Ceiranon Tagasen titulaariarkkipiispaksi 21.12.1989 ja vihki hänet piispaksi Pietarinkirkossa 6.1.1990. Apostolisena nuntiutuksena arkkipiispa Ceirano palveli ensin runsaat kaksi vuotta Papua-Uudessa Guineassa ja sittemmin Pohjoismaissa, mistä tehtävästä hän jäi eläkkeelle.

Aivan kuolemaansa asti arkkipiispa Ceirano toimi aktiivisesti pastoraalisissa tehtävissä vierailien erityisesti Piemonten seurakunnissa jakamassa vahvistuksen sakramenttia. Viimeisten vuosiansa aikana hän vieraili myös useissa Neitsyt Marialle omistetuissa pyhiinvaelluskeskuksissa eri puolilla maailmaa.

Arkkipiispa Giovanni Ceirano jättää itsestään valoisan muiston aina joviaalina ja hyväsydämisenä Jumalan ja kirkon palvelijana, joka ei säästännyt voimiaan julistaessaan pappina, piispana ja paavin edustajana evankeliumin vapauttavaa ilosanomaa kaukaisillakin mantereilla. Näin hän todisti paavin huolenpidosta jokaista paikalliskirkkoa kohtaan sekä työskenteli sen puolesta, että oikeudenmukaisuus, rauha ja kansojen hyvinvointi voisivat edistyä tässä maailmassa. Levätköön hän rauhassa!

KATT

Benedikt XVI om världsfreden

Påven **Benedikt XVI** predikade på nyårsdagen i St.Peter. I sin predikan nämde han de tre faktorer som enligt honom utgör de största hoten mot världsfreden: terror, nihilism och fanatisk fundamentalism.

Han underströk i sin predikan att alla, enskilda, nationer och internationella organisationer, inte minst FN, är skyldiga att arbeta för rättvisa, solidaritet och fred i denna värld som alltmera präglas av globalisering.

Vid Angelusbönen efter mässan påminde påven de närvarande om att Jesus visat oss, att endast kärleken leder till fred och att den är fredens innehåll.

Påvens nyårspredikan associerar till en essä som han skrivit år 2004 då han ännu var

kardinal. Den torde tas med i en bok som utkommer i februari. I den behandlar han behovet av re-evangelisering i Europa.

Påven karakteriserar Europa som en främst kulturell storhet vars inflytande sträcker sig långt ut över de geografiska gränserna, i synnerhet till Nordamerika men också till andra kontinenter. Men säger han, trots att Europa är kulturellt dominerande i världen i dag, har det ensidiga intresset för den teknologiska utvecklingen på bekostnad av traditionella kulturella och religiösa värden åstadkommit ett värdevakuum. För att utfylla detta har människor börjat söka sig till förkolombianska religioner i Amerika, islam och östlig mystik.

Påven påtalar de låga födelsetalen i Europa och ser dem som ett tecken på att Europa mist sin vitalitet och tro på framtiden. Det beror på att folk idag bekänner sig till ideologier, som "ser anden som en produkt av materien och moralen som en produkt av omständigheterna". Man har förkastat kommunismens ohållbara ekonomiska teorier men inte frigjort sig från dess syn på moral och religion.

Detta har dock inte varit en naturnödvändig utveckling utan är resultatet av vårt val. Därför är det nu vår uppgift att forma en ny framtid för Europa vilken bör bygga på tre fasta pelare: respekt för människovärdet, äktenskap och familj samt religion.

Kristendomen, säger påven Benedikt, är alternati-

vet till ett Europa tyngt av materialism, sekularism och kulturel relativism. Den är värt gemensamma arv som vi skall erbjuda till nytta för alla människor.

Enligt uppgifter från Vatikanen, utkommer påven Benedikts första encyklika, som har titeln "Gud är kärlek" i januari. Han började skriva den under sin ferie i de italienska

alperna och undertecknade den på juldagen. Att den ännu inte (19.1.) utkommit torde bero på att han prioriterat andra viktiga dokument.

Märta Aminoff
ur KO

(Encyklikan kom ut den 25.1.)

Retretti

Turun birgittalaisarten talossa
isä Frans Vossin SCJ johdolla
pe 7.4. klo 18 – su 9.4. klo 14.

Aihe: Hiljaisen viikon liturgia pääsiäisen riemun valossa. Ilmoittautumiset 27.3. mennessä: Birgittalaisarten vieraskoti, puh. 02-2501910, fax 02-2503078. Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!